

TOINEN NEFIN KIRJA

Kertomus Lehin kuolemasta. Nefin veljet kapinoivat häntä vastaan. Herra kehoittaa Nefiä lähtemään erämaahan. Hänen matkansa erämaassa jne.

1 LUKU

Vapauden maa, siunattu vanhurskaille, mutta jumalattomille kirottu. Lehin kehoitus.

1. Ja nyt tapahtui, että sen jälkeen kun minä, Nefi, olin lakannut opettamasta veljiäni, myös isämme Lehi puhui heille monia asioita - kuinka suuria Herra oli tehnyt heidän hyväkseen johdattaessaan heidät pois Jerusalemin maalta.
2. Ja hän puhui heille heidän merellä tekemistään kapinoista ja siitä armahtavuudesta, mitä Jumala oli osoittanut heitä kohtaan säästäessään heidän henkensä, niin että meri ei niellyt heitä syvyksiinsä.
3. Ja hän puhui heille myös lupauksen maasta, jonka he olivat saaneet - kuinka armollinen Herra oli ollut kehoittaessaan meitä pakenemaan Jerusalemin maalta.
4. Sillä katso, hän sanoi, minä olen nähnyt näyn, josta minä tiedän, että Jerusalem on hävitetty; ja jos me olisimme jääneet Jerusalemiin, mekin olisimme tuhoutuneet.
5. Mutta, hän sanoi, vaikka olemmekin saaneet kärkeä, olemme saaneet lupauksen maan, maan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi, maan, joka sen liiton mukaan, jonka Herra Jumala on minun kanssani tehnyt, on oleva minun jälkeläisten perintömaa. Herra on tämän maan luvannut minulle ja minun lapsilleni ikuisiksi ajoiksi sekä kaikille niille, jotka Herra kädellään johdattaa pois toisista maista.
6. Sen tähden minä, Lehi, profetoin Hengen vaikutuksesta, joka minussa on, ettei yksikään ole tähän maahan tuleva Herran käden häntä johdattamatta.
7. Sen tähden tämä maa on pyhitetty niille, jotka hän tuo. Ja jos he palvelevat häntä hänen antamiensa käskyjen mukaan, siitä on tuleva heille vapauden maa; sen tähden he eivät koskaan joudu orjuuteen, mutta jos he joutuvat, se tapahtuu heidän jumalattomuutensa tähden; sillä jos jumalattomuus pääsee valtaan, niin kirottu tulee maa olemaan heidän tähtensä, mutta vanhurskaille se on oleva ikuisesti siunattu.
8. Ja katso, sinä on viisaus, että tämän maan olemassaolo vielä salataan muilta kansakunnilta; sillä katso, monet kansakunnat tulvisivat maahan, niin ettei mitään paikkaa jäisi perintömaalle.
9. Sen tähden minä, Lehi, olen saanut lupauksen, että mikäli ne, jotka Herra Jumala johdattaa pois Jerusalemin maasta, pitävät hänen käskynsä, he menestyvät tässä maassa; ja heidät pidetään erillään kaikista muista kansakunnista, jotta he voisivat pitää tämän maan hallussaan. Ja jos he pitävät hänen käskynsä, he tulevat siunatuiksi tässä maassa, eikä kukaan ole vahingoittava heitä eikä riistävä heiltä heidän perintömaatansa; ja ikuisesti he tulevat asumaan turvassa.
10. Mutta katso, kun tulee aika, että he vaipuvat epäuskoon saatuaan näin paljon siunausta Herran kädestä - vaikka he tietävät, kuinka maa ja kaikki ihmiset on luotu, vaikka he tuntevat Herran suuret ja ihmeelliset teot maailman luomisesta asti; vaikka heille on annettu voima tehdä kaikkea uskon avulla; vaikka heillä on kaikki käskyt alusta asti ja vaikka Herra on äärettömässä hyvydessään johdattanut heidät tähän oivalliseen lupauksen maahan - katso, minä sanon, jos tulee päivä, että he hylkäävät Israelin Pyhän, totisen Messiaan, Lunastajansa ja Jumalansa, niin katso, Vanhurskaan tuomio on lepäävä heidän päällensä.
11. Muita kansanheimoja hän on tuova heidän keskelleen ja antava näille valtaa, ja hän ottaa heiltä pois heidän hallussansa olevat maat, ja hän saattaa heidät hajaannukseen ja lyödyiksi.
12. Sukupolvesta toiseen on oleva verenvuodatuksia ja suuria vitsauksia heidän keskuudessansa; sen tähden, poikani, minä tahtoisin teidän muistavan, tahtoisin teidän kuulevan minun sanani.
13. Oi, kunpa heräisitte; kunpa heräisitte syvästä unesta, helvetin unesta ja karistaisitte päältänne ne kauhistavat kahleet, joihin teidät on kytketty, kahleet, jotka sitovat ihmislapset, niin että heidät viedään vankeina ikuisen vaivan ja valituksen kuiluun.
14. Herätkää ja nouskaa tomusta ja kuulkaa vapisevan isän sanoja, jonka jäsenet te pian joudutte laskemaan kylmään ja hiljaiseen hautaan, mistä yksikään matkamies ei pääse palaamaan; vielä muutama harva päivä, ja minä menen kaiken maailman tietä.
15. Mutta katso, Herra on lunastanut minun sieluni helvetistä; minä olen nähnyt hänen kirkkautensa, ja hänen rakkautensa käsivarret ovat ikuisiksi ajoiksi sulkeneet minut syleilyynsä.
16. Ja minä toivon, että te muistaisitte ottaa vaarin Herran säädöksistä ja oikeuksista; katso, tämä on ollut minun sieluni huolen aihe alusta alkaen.
17. Minun sydäntäni on raskaana painanut suru ajasta aikaan, sillä minä olen peljännyt, että Herra, teidän Jumalanne, teidän sydämenne kovuuden tähden, kävisi teihin käsiksi täyteen mittaan kasvaneessa vihassaan, että teidät iäksi hävitettäisiin ja tuhottaisiin.
18. Taikka että kirous tulisi teidän päällenne monen sukupolven ajaksi; ja että teitä koetellaan miekalla ja nälänhädällä, ja te joudutte vihattaviksi, ja että teitä johdetaan perkeleen tahdon ja orjuuden mukaan.
19. Oi, poikani, ettei tämä tulisi teidän päällenne, vaan teistä tulisi Herran valittu ja armoitettu kansa. Mutta katso, hänen tahtonsa tapahtukoon; sillä hänen tiensä ovat vanhurskaat iankaikkisesti.
20. Ja hän on näin sanonut: jos te pidätte minun käskyni, te menestytte tässä maassa; mutta ellette te pidä minun käskyjäni, teidät hävitetään minun kasvojeni edestä.
21. Ja nyt, jotta minun sieluni voisi iloita teissä ja jotta sydämeni voisi jättää tämän maailman teistä iloiten, ettei minua saatettaisi surulla ja murheella vaipumaan hautaan, nouskaa tomusta, poikani, olkaa miehiä, ja kaikkia päätöksianne vallitkoon yksimielisyys ja sopu, jotta te ette sortuisi orjuuteen;

22. jotta teitä ei kirottaisi ankaralla kirouksella ja myös että te ette vetäisi vanhurskaan Jumalan vihaa päällenne, tuhoksenne, sekä sielun että ruumiin ikuisiksi perikadoksi.
23. Herätkää, poikani; puukekaa yllenne vanhurskauden sota-asu. Ravistakaa päältänne kahleet, joilla teidät on sidottu, ja tulkkaa esiin pimeydestä ja nouskaa tomusta.
24. Älkää enää kapinoiko veljeänne vastaan, jonka näyt ovat olleet suuret ja joka on pitänyt käskyt siitä ajasta asti, kun Jerusalemita lähdimme; ja joka on ollut välikappale Jumalan käsissä, tuoden meidät lupauksen maahan; sillä ilman häntä me varmaan olisimme sortuneet nälkään erämaassa; kuitenkin te tavoittelitte hänen henkeään, ja paljon hän on kärsinyt murhetta teidän tähtenne.
25. Ja minä suuresti pelkään ja vapisen teidän tähtenne, että hän jälleen joutuu kärsimään; sillä katso, te olette syyttäneet häntä siitä, että hän on pyrkinyt hallitsemaan teitä ja saamaan teidät valtaansa; mutta minä tiedän, ettei hän ole pyrkinyt teitä hallitsemaan eikä teitä valtaansa saamaan, vaan hän on pyrkinyt toimimaan Jumalalle kunniaksi ja teille itsellenne ikuisiksi menestykseksi.
26. Ja te olette napisseet, koska hän on ollut suora teitä kohtaan. Te sanotte hänen harjoittaneen ankaruutta; te sanotte hänen vihoitelleen teille; mutta katso, hänen ankaruutensa on ollut sen Jumalan sanan voiman ankaruus, mikä oli hänessä; ja se, niitä te sanotte vihaksi, oli totuus, joka on yhdenmukainen Jumalassa olevan totuuden kanssa, eikä hän saattanut sitä salata, vaan lausui pelottomasti julki teidän syntinne.
27. Ja aivan tarpeen on, että hänessä on Jumalan voima, jotta hän voisi käskeä teitä niin, että teidän on toteltava. Mutta katso, ei hän, vaan hänessä oleva Herran Henki aukaisi hänen suunsa puhumaan, niin ettei hän voinut sitä sulkea.
28. Ja nyt, poikani Laaman, sekä Lemuel ja Sam, sekä myös te, poikani, jotka olette Ismaelin poikia, katso, jos te kuulette Nefin ääntä, te ette tuhoudu. Ja jos te kuulette häntä, minä annan teille siunauksen, ensimmäisen siunaukseni.
29. Mutta jos te ette kuule häntä, minä otan pois ensimmäisen siunaukseni, minun siunaukseni, ja se on lepäävä hänen päällänsä.
30. Ja nyt, Soram, minä puhun sinulle: Katso, sinä olet Laabanin palvelija; kuitenkin sinut on johdatettu pois Jerusalemin maalta, ja minä tiedän, että sinä olet ikuisesti pysyvä poikani Nefin uskollisena ystävänä.
31. Koska sinä siis olet ollut uskollinen, sinun jälkeläisesi tulevat siunatuiksi hänen jälkeläistensä kanssa, niin että he elävät kauan ja menestyvät tässä maassa; ja ellei heidän keskuutensa tule jumalattomuutta, ei mikään ole vahingoittava tai häiritsevä heidän menestymistään tässä maassa ikuisiin aikoihin saakka.
32. Jos te siis pidätte Herran käskyt, on Herra pyhittänyt tämän maan sinun jälkeläistesä ja minun poikani jälkeläisten turvaksi.

2 LUKU

Lehi puhuu pojallensa Jaakobille. Vastakohtaisuus kaikessa välttämätön. Kielletty hedelmä ja elämän puu. Aadam lankesi, jotta ihmisiä syntyisi. Messias, suuri välimies, on lunastava ihmissuvun.

1. Ja nyt, Jaakob, minä puhun sinulle: sinä olet minun esikoiseni minun erämaassa kokeimieni ahdinon päivien ajoilta. Ja katso, lapsuudessasi sinä olet kärsinyt koettelemuksia ja paljon surua veljiesi tylyyden tähden.
2. Siitä huolimatta, Jaakob, sinä erämaassa syntynyt esikoiseni, tunnet Jumalan suuruuden, ja hän on pyhittävä sinun koettelemuksesi sinun parhaaksesi.
3. Sen tähden sinun sielusi tulee siunatuksi, ja sinä saat asua turvassa veljesi Nefin kanssa; ja sinun päiväsi kuluvat sinun Jumalasi palvelemisessa. Sen tähden minä tiedän, että sinut lunastetaan sinun Lunastajasi vanhurskauden tähden; sillä sinä olet nähnyt, että kun aika on täyttynyt, hän tulee tuomaan pelastuksen ihmisille.
4. Ja sinä olet nähnyt nuoruudessasi hänen kunniansa; sen tähden sinä olet siunattu aivan samoin kuin ne, joita hän on opettava lihassa; sillä Henki on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja tie on ollut valmistettuna ihmisten lankeemuksesta asti, ja pelastus on vapaa.
5. Ja ihmiset ovat saaneet kylliksi tietoa erottaakseen hyvän pahasta. Ja laki on annettu ihmisille. Eikä lain kautta mikään liha tule vanhurskaaksi; eli lain mukaan tuomien ihmiset tulevat hävitetyiksi. Niin, ajallisen lain mukaan tuomien he joutuivat hävitetyiksi; ja myös hengellisen lain mukaan he menettävät sen, mikä hyvää on, ja tulevat kurjiksi iankaikkisiksi ajoiksi.
6. Sen tähden lunastus tulee Pyhässä Messiaassa ja hänen kauttansa; sillä hän on täynnä armoa ja totuutta.
7. Katso, hän uhraa itsensä synnin tähden, lain vaatimuksen täyttämiseksi kaikkien niiden puolesta, joilla on särjetty sydän ja murtunut mieli; eikä kenenkään muun puolesta voida lain vaatimusta täyttää.
8. Kuinka suuri merkitys sen vuoksi onkaan näiden asioiden tunnetuksi tekemisellä maan asukkaille, jotta he tietäisivät, ettei mikään liha voi Jumalan kasvojen edessä asua muuten kuin Pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta, hänen, joka antaa henkensä lihan mukaan ja joka ottaa sen jälleen Hengen voimalla, saadakseen aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, itse ensimmäisenä nousemalla.
9. Sen tähden hän on esikoinen Jumalalle, koska hän on rukoileva kaikkien ihmislasten puolesta; ja ne, jotka uskovat häneen, pelastuvat.
10. Ja koska hän rukoilee kaikkien puolesta, tulevat kaikki Jumalan tykö; sen tähden he seisovat hänen kasvojensa edessä, jotta hän tuomitsisi heidät sen totuuden ja pyhyiden mukaisesti, mikä hänessä on. Sen tähden sen lain päämääränä, jonka Pyhä on antanut siihen liittyvän rangaistuksen määräämiseksi - mikä siihen liittyvä rangaistus on vastakohtana siihen liittyvälle autuudelle - on vastata sovituksen päämäärää.
11. Sillä kaikessa täytyy olla vastakohtaisuutta. Ellei niin olisi, erämaassa syntynyt esikoiseni, ei voisi olla vanhurskautta eikä vääryyttä, ei pyhyyttä eikä kurjuutta, ei hyvää eikä pahaa. Sen tähden kaiken täytyy olla yhdistymisen kautta syntynyt kokonaisuus; jos

siis kaikki olisi yhtä ja samaa, se pakosta jäisi kuolleeksi, vaille elämää ja kuolemaa, katoavaisuutta ja katoamattomuutta, vaille autuutta ja kurjuutta, tuntoa ja tunnottomuutta.

12. Sen tähden sen luominen olisi tapahtunut tyhjän tähden; sen tähden sen luomisen ajatuksessa ei olisi ollut mitään tarkoitusta. Ja tämä taas pakostakin kieltäisi Jumalan viisauden ja hänen iankaikkiset tarkoituksensa sekä Jumalan voiman ja armon ja oikeudenmukaisuuden.
13. Ja jos te sanotte, että ei ole olemassa lakia, te myös sanotte, ettei ole olemassa syntiä. Jos te sanotte, että ei ole olemassa syntiä, te myös sanotte, ettei ole olemassa vanhurskautta. Ja ellei ole olemassa vanhurskautta, ei myöskään ole olemassa autuutta. Ja ellei ole olemassa vanhurskautta eikä autuutta, ei myöskään ole olemassa rangaistusta eikä kurjuutta. Ja ellei näitä ole, ei myöskään Jumalaa ole olemassa. Ja ellei ole olemassa Jumalaa, emme mekään eikä maa ole olemassa; sillä mitään ei olisi voinut tulla luoduksi, ei toimimaan eikä toiminnan kohteeksi, kaiken siis täytyisi hälvetä olemattomiin.
14. Ja nyt, poikani, minä puhun teille nämä teidän hyödyksenne ja opiksenne; sillä Jumala on olemassa, ja hän on luonut kaiken, sekä taivaat että maan, ja kaiken, mitä niissä on, sekä sen mikä toimii, että sen mikä on toiminnan kohteena.
15. Ja jotta hänen ihmiseen liittyvät iankaikkiset aivoituksensa toteutuisivat hänen luotuaan meidän ensimmäiset vanhempamme ja maan eläimet ja taivaan linnut ja vihdoinkin, niitä luotu on, täytyy olla olemassa vastakohtaisuutta; ja niin on kielletty hedelmä vastakohtana elämän puulle; toinen on makea ja toinen on karvas.
16. Sen tähden Herra Jumala antoi ihmiselle vallan toimia oman tahtonsa mukaan. Mutta ihminen ei voisi toimia oman tahtonsa mukaan, ellei häntä se tai tämä houkuttelisi.
17. Ja minun, Lehin, oli sen perusteella, mitä olen lukenut, otaksuttava, että joku Jumalan enkeli oli, sen mukaisesti kuin on kirjoitettu, langennut taivaasta; siten hänestä tuli perkele, koska hän oli tavoitellut sitä, mikä on pahaa Jumalan edessä.
18. Ja koska hän oli langennut taivaasta ja oli tullut kurjaksi iankaikkisiksi ajoiksi, hän tavoitteli myös koko ihmiskunnan onnettomuutta. Sen tähden hän sanoi Eevalle - se sama vanha käärme, joka on perkele - kaikkien valheiden isä: Syökää kiellettyä hedelmää, ettekä kuole, vaan tulette Jumalan kaltaisiksi, tietäen hyvän ja pahan.
19. Ja kun Adam ja Eeva olivat syöneet kiellettyä hedelmää, heidät karkoitettiin Eedenin puutarhasta viljelemään maata.
20. Ja he ovat synnyttäneet lapsia; koko maan perheen.
21. Ja ihmislasten elinpäivät pidennettiin Jumalan tahdon mukaisesti, jotta he voisivat tehdä parannuksen niin kauan kuin he vielä olivat lihassa; siten heidän olotilansa muodostui koetustilaksi, ja heidän aikansa pidennettiin niiden käskyjen mukaisesti, jotka Herra Jumala antoi ihmislapsille. Sillä hän antoi käskyn, että kaikkien ihmisten on tehtävä parannus; sillä hän näytti kaikille ihmisille, että he olivat kadotetut vanhempiansa rikkomuksen tähden.
22. Ja ellei nyt Adam olisi rikkonut, hän ei olisi langennut, vaan hän olisi jäänyt Eedenin puutarhaan. Ja kaikki, mikä oli luotu, olisi joutunut jäämään samaan tilaan, missä se oli luomisen jälkeen; ja se olisi jäänyt olemaan ikuisesti, ilman mitään loppua.
23. Eikä heillä olisi ollut lapsia; sen tähden he olisivat jääneet viattomuuden tilaan, tuntematta iloa, sillä he eivät tienneet murheesta, tekemättä hyvää, sillä he eivät tienneet synnistä.
24. Mutta katso, kaikki on tapahtunut hänen viisaudestaan, joka tietää kaiken.
25. Adam lankesi, jotta ihmisiä syntyisi; ja ihmiset ovat, jotta heillä olisi ilo.
26. Ja kun aika on täyttynyt, tulee Messias lunastamaan ihmislapset lankeemuksesta. Ja koska heidät on lunastettu lankeemuksesta, he ovat tulleet iankaikkisesti vapaiksi, erottaen hyvän pahasta; he voivat toimia oman tahtonsa mukaan, olematta toiminnan kohteita, lukuunottamatta lain rangaistusta sinä suurena ja viimeisenä päivänä niiden käskyjen mukaan, jotka Jumala on antanut.
27. Sen tähden ihmiset ovat vapaita lihan mukaan; ja kaikki, mikä on ihmiselle hyväksi, on heille annettu. Ja kaikkien ihmisten puolesta tehdyn suuren välitystyön tähden he voivat vapaasti valita vapauden ja iankaikkisen elämän taikka vankeuden ja kuoleman, perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti; sillä hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset tulisivat onnettomiksi, kuten hän itse.
28. Ja nyt minä tahtoisin, poikani, että te panisitte toivonne suureen Välimieheen ja kuulisitte hänen suuria käskyjään; ja että olisitte uskolliset hänen sanoilleen ja valitsisitte iankaikkisen elämän hänen Pyhän Henkensä tahdon mukaisesti;
29. ettekä valitsisi iankaikkista kuolemaa lihan tahdon mukaan ja sen pahan mukaan, joka siinä on ja joka antaa perkeleen hengelle vallan vangita ja viedä teidät helvettiin, jotta hän voisi hallita teitä omassa valtakunnassaan.
30. Minä olen puhunut nämä muutamia sanat teille kaikille, poikani, koetusaikani viimeisinä päivinä; ja minä olen valinnut hyvän osan, profeetan sanojen mukaisesti. Eikä minulla ole muuta päämäärää kuin teidän sielujenne iankaikkinen onni. Amen.

3 LUKU

Lehi puhuu pojallensa Joosefille. Joosefin profetia Egyptissä. Ennustus valitun näkijän tulemisesta. Mooseksen tehtävä. Hebrealaiset ja nefiläiset kirjoitukset.

1. Ja nyt minä puhun sinulle, Joosef, nuorimmalleni. Sinä synnyit minun kärsimysteni erämaassa; suurimman murheeni aikana sinun äitisi sinut synnytti.
2. Ja pyhittäköön Herra myös sinulle tämän maan, joka on perin oivallinen maa, sinun perintöosaksesi ja sinun jälkeläistesi perintöosaksi yhteisesti veljiesi kanssa ja sinun ikuisiksi turvaksesi, jos te pidätte Israelin Pyhän käskyt.
3. Ja nyt, Joosef, nuorimpani, jonka minä olen saattanut pois kärsimysteni erämaasta, Herra siunatkoon sinut ikuisiksi ajoiksi, sillä sinun jälkeläisesi eivät tule täydellisesti tuhoutumaan.

4. Sillä katso, sinä olet minun kupeideni hedelmä; ja minä olen sen Joosefin jälkeläinen, joka vietiin vankina Egyptiin. Ja suuret olivat ne liitot, jotka Herra teki Joosefin kanssa.
5. Sen tähden Joosef totisesti näki meidän päivämme. Ja hän sai Herralta lupauksen, että Herra Jumala nostattaisi hänen kupeidensa hedelmästä Israelin huoneelle vanhurskaan vesan; ei Messiasista, vaan vesan, joka oli joutuva taitetuksi pois, mutta joka kuitenkin muistettaisiin Herran liitoissa, joiden mukaan Messias ilmoitettaisiin heille aikojen lopulla voiman hengessä, jotta hän johdattaisi heidät pimeydestä valkeuteen - pois pimeyden kätköistä ja vankeudesta vapauteen.
6. Sillä Joosef totisesti todisti, sanoen: Näkijän on Herra, minun Jumalani, herättävä, joka on oleva valittu näkijä minun kupeideni hedelmälle.
7. Totisesti Joosef sanoi: Näin sanoo Herra minulle: Valitun näkijän minä olen herättävä sinun kupeidesi hedelmästä; ja hän on oleva sinun jälkeläistesi keskuudessa suuresti kunnioitettu. Ja hänelle minä annan käskyn, että hänen on suoritettava sinun kupeidesi hedelmän, veljiensä, hyväksi työ, joka on oleva heille suuriarvoinen, saattaen heidät tietoisiksi liitoista, jotka minä olen tehnyt sinun isiesi kanssa.
8. Ja minä annan hänelle käskyn, ettei hänen pidä tehdä mitään muuta työtä, paitsi sitä, mitä minä käsken hänen tehdä, ja minä teen hänet suureksi silmissäni, sillä hän on tekevä minun työtäni.
9. Ja hänestä on tuleva suuri kuten Mooses, hänestä, jonka minä olen sanonut herättäväni teille, vapauttamaan minun kansani, oi Israelin huone.
10. Ja Mooseksen minä olen herättävä johdattamaan sinun kansasi pois Egyptin maasta.
11. Mutta näkijän minä herätän sinun kupeidesi hedelmästä; ja hänelle minä annan vallan viedä sanani sinun kupeistasi lähteneille - enkä ainoastaan viedä sanaani, sanoo Herra, vaan myös heidän voittamiseksi minun sanalleni, joka jo on levinyt heidän keskuuteensa.
12. Sen tähden sinun kupeistasi lähteneet tulevat kirjoittamaan; ja Juudan kupeista lähteneet tulevat kirjoittamaan; ja se, mitä sinun kupeistasi lähteneet tulevat kirjoittamaan, samoin kuin se, mitä Juudan kupeista lähteneet tulevat kirjoittamaan, on tuleva yhdeksi kumotakseen vääriä oppeja, asettaakseen riitoja ja saadakseen aikaan rauhan sinun kupeistasi lähteneiden keskuudessa ja saattaakseen heidät aikojen lopulla tuntemaan esi-isänsä sekä minun liittoni, sanoo Herra.
13. Ja heikkoudesta hän kasvaa väkevyyteen sinä päivänä, jona minun työni on alkava kaiken kansani keskuudessa sinun jälleen rakentamiseksi, oi Israelin huone, sanoo Herra.
14. Ja näin Joosef profetoi, sanoen: Katso, tuon näkijän Herra siunaa, ja ne, jotka yrittävät tuhota häntä, saatetaan häpeään; sillä tämä lupaus, jonka minä olen saanut Herralta kupeideni hedelmästä, tulee täyttymään. Katso, minä olen varma tämän lupauksen täyttymisestä;
15. ja hänet nimitetään minun mukaani; ja myös hänen isänsä nimen mukaan. Ja hän on oleva minun kaltaiseni; sillä se, mitä Herra on tuova ilmi hänen kätensä kautta, on Herran voimasta tuova minun kansalleni pelastuksen.
16. Ja näin Joosef profetoi: Minä olen varma tästä asiasta, aivan samoin kuin olen varma Moosesta koskevasta lupauksesta; sillä Herra on sanonut minulle: minä olen säilyttävä sinun jälkeläisesi iankaikkisiin aikoihin.
17. Ja Herra on sanonut: Minä olen herättävä toisen Mooseksen; ja minä annan hänelle voimaa sauvan mukana; ja minä annan hänelle kirjoittamisen taidon. Kuitenkaan minä en hänen kieltään kirvoita, niin että hän puhuisi paljon, sillä minä en halua tehdä häntä voimalliseksi puheessa. Mutta minä kirjoitan hänelle lakini, oman käteni sormella; ja minä teen hänelle puhemiehen.
18. Ja Herra sanoi minulle myös: Minä olen herättävä hänet sinun kupeidesi hedelmälle; ja minä teen hänelle puhemiehen, ja minä, katso, minä annan hänen kirjoittaa sinun kupeistasi lähteneiden kirjoitukset sinun kupeistasi lähteneille; ja sinun kupeidesi puhemies julistaa ne.
19. Ja ne sanat, jotka hän kirjoittaa, ovat sanoja, jotka minun viisauteni mukaan ovat soveliaat annettaviksi sinun kupeistasi lähteneille. Ja on oleva ikään kuin sinun kupeistasi lähteneet olisivat huutaneet tomusta heille; sillä minä tunnen heidän uskonsa.
20. Ja he huutavat tomusta; huutavat parannusta veljillensä vielä sittenkin, kun monta sukupolvea on tullut ja mennyt. Ja on tapahtuva, että heidän huutonsa kuuluu juuri heidän sanojensa yksinkertaisuudessa.
21. Heidän uskonsa tähden heidän sanansa virtaavat minun suustani heidän veljillensä, jotka ovat sinun kupeistasi lähteneitä; ja heidän sanojensa heikkouden minä teen voimaksi heidän uskossaan, niin että he muistavat minun liittoni, jonka minä tein sinun isäisi kanssa.
22. Ja katso, poikani Joosef, tällä tavoin isäni muinoin profetoi.
23. Sen tähden sinut siunataan tämän liiton tähden; sillä sinun jälkeläisesi eivät joudu hukkaan, sillä he kuulevat kirjan sanoja.
24. Ja heidän keskuudestaan on nouseva voimallinen mies, joka on tekevä paljon hyvää, sekä sanoin että teoin, ja hän on ase Jumalan kädessä, suorittaen erinomaisen uskon voimalla voimallisia ihmetekoja ja tehden sitä, mikä on suurta Herran silmissä, niin että hän suuresti rakentaa jälleen Israelin huonetta ja tekee paljon sinun veljiesi jälkeläisten ennalleen saattamiseksi.
25. Ja nyt, siunattu olet sinä, Joosef. Katso, sinä olet pieni; ole siis kuuliainen veljesi Nefin sanoille, niin sinulle on tapahtuva niiden sanojen mukaan, jotka minä olen puhunut. Muista kuolevan isäsi sanoja. Amen.

4 LUKU

Lehi siunaa Laamanin ja Lemuelin poikia ja tyttäriä. Siunaukset Ismaelin väelle sekä Samille ja hänen jälkeläisilleen. Lehin kuolema. Uutta kapinointia.

1. Ja nyt minä, Nefi, puhun niistä Egyptiin vietyä Joosefia koskevista profetioista, joista isäni on puhunut.
2. Sillä katso, totisesti hän profetoi kaikista jälkeläisistään. Eikä ole monia suurempia profetioita kuin ne, jotka hän kirjoitti. Ja hän profetoi meistä ja meidän tulevista sukupolvistamme; ja se on kirjoitettuna vaskilevyille.
3. Kun siis isäni oli lakannut puhumasta Joosefia koskevista profetioista, hän kutsui Laamanin lapset, hänen poikansa ja hänen tyttärensä, ja sanoi heille: Katso, poikani ja tyttäreni, jotka olette minun esikoiseni poikia ja tyttäriä, minä tahtoisin, että te kallistaisitte korvanne sanoilleni.
4. Sillä Herra Jumala on sanonut tämän: Jos te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa; ja ellette te pidä minun käskyjäni, teidät hävitetään minun kasvojeni edestä.
5. Mutta katso, poikani ja tyttäreni, minä en voi mennä hautaani jättämättä teille siunausta; sillä katso, minä tiedän, että jos teidät johdatetaan kulkemaan sitä tietä, jota teidän olisi kuljettava, te ette tule siltä poikkeamaan.
6. Sen tähden minä annan teille siunaukseni, niin että jos teidät kirotaan, tuo kirous otettaisiin teidän päältänne ja annettaisiin teidän vanhempienne vastattavaksi.
7. Sen tähden Herra Jumala ei minun siunaukseni takia ole salliva, että te tuhoutuisitte, hän on siis oleva teitä ja teidän jälkeläisiänne kohtaan laupias iankaikkisesti.
8. Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta Laamanin pojille ja tyttärille, hän käski tuoda Lemuelin pojat ja tyttäret eteensä.
9. Ja hän puhui heille, sanoen: Katso, poikani ja tyttäreni, jotka olette toisen poikani poikia ja tyttäriä; katso, minä annan teille saman siunauksen, jonka minä annoin Laamanin pojille ja tyttärille; sen tähden sinua ei viimeiseen asti tuhota, vaan lopulta sinun jälkeläisesi siunataan.
10. Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta heille, niin katso, hän puhui Ismaelin pojille ja koko hänen huonekunnalleen.
11. Ja lakattuaan puhumasta heille hän puhui Samille, sanoen: Siunattu olet sinä ja sinun jälkeläisesi; sillä sinä perit maan veljesi Nefin lailla. Ja sinun jälkeläisesi luetaan hänen jälkeläistensä joukkoon; ja sinusta on tuleva veljesi kaltainen, ja sinun jälkeläisistäsi hänen jälkeläistensä kaltaisia, ja sinä olet oleva kaiken elinaikasi siunattu.
12. Ja tapahtui, että kun minun isäni Lehi oli puhunut kaikelle huonekunnallensa sydämensä tunnon mukaan ja hänessä olevan Herran Hengen mukaan, hän kävi vanhaksi. Ja tapahtui, että hän kuoli, ja hänet haudattiin.
13. Ja tapahtui vain muutamia päiviä hänen kuolemansa jälkeen, että Laaman ja Lemuel ja Ismaelin pojat vihastuivat minuun Herran nuhteiden tähden.
14. Sillä minun, Nefin, oli pakko puhua heille hänen sanansa mukaan; sillä minä olin puhunut heille monia asioita, ja myös isäni ennen kuolemaansa; ja paljon siitä on kirjoitettu minun toisille levyilleni; sillä historiallisempi osa on kirjoitettu minun toisille levyilleni.
15. Ja näille minä kirjoitan sitä, mitä sielussani liikkuu, ja paljon niistä kirjoituksista, jotka ovat kaiverrettuina vaskilevyihin. Sillä minun sieluni iloitsee kirjoituksista, ja minun sydämeni tutkistelee niitä, ja minä kirjoitan niitä lapsilleni opiksi ja hyödyksi.
16. Katso, minun sieluni iloitsee siitä, mikä Herran on; ja minun sydämeni tutkistelee alati sitä, mitä olen nähnyt ja kuullut.
17. Mutta sittenkin, siitä suuresta hyvyydestä huolimatta, jota Herra on osoittanut minulle näyttäessään minulle suuret ja ihmeelliset tekonsa, minun sydämeni huudahtaa: Oi, mikä viheliäinen ihminen olenkaan! Sillä sydämeni suree lihani lähdessä; sieluni murehtii minun pahojen tekojeni tähden.
18. Minä olen joka puolelta ympäröity niiden viettelysten ja syntien tähden, jotka niin helposti saavat minut valtaansa.
19. Ja kun minä haluaisin iloita, niin sydämeni huokaa syntieni tähden; mutta minä tiedän, keneen minä olen pannut turvani.
20. Minun Jumalani on ollut minun tukeni; erämaassa hän on johdattanut minut koettelemusteni lävitse; ja hän on varjellut minua syvillä vesillä.
21. Hän on täyttänyt minut rakkaudellansa, niin että se on ollut kuluttamaisillaan minun lihani.
22. Hän on minun viholliseni häpeään saattanut, pannen heidät vapisemaan minun edessäni.
23. Katso, hän on kuullut minun huutoni päivisin, ja näkyjen kautta hän on antanut minulle tietoa öisin.
24. Ja päivisin minä olen tullut rohkeaksi voimallisessa rukouksessa hänen edessään; niin, korkeuksiin minä olen ääneni lähettänyt; ja enkelit laskeutuivat palvelemaan minua.
25. Ja hänen Henkensä siivin minun ruumiini on kantautunut äärettömän korkeille vuorille. Ja minun silmäni ovat nähneet suuria asioita, ihmiselle liiankin suuria; siksi minua kiellettiin niitä kirjoittamasta.
26. Oi, jos kerran olen nähnyt niin suuria, jos Herra niin alentaen itsensä ihmislasten puoleen on antanut ihmisten osaksi niin runsaan armon, miksi minun sydämeni itkisi ja sieluni riutuisi murheen laaksossa, lihani kuihtuisi pois ja voimani herpaantuisi kärsimysteni tähden?
27. Ja miksi minä myöntäisin syntiin lihani tähden? Miksi minä kiusauksiin taipuisin, niin että pahalla olisi sijaa sydämessäni rauhani tuhoamiseksi ja sieluni vaivaamiseksi? Miksi vihoittelen viholliseni tähden?
28. Herää, sieluni! Älä enää syntiin vaivu. Iloitse, sydämeni, äläkä enää anna sieluni viholliselle sijaa.
29. Älä enää toiste vihoittele minun vihamiesteni tähden. Älä herpaannuta voimaani kärsimysteni tähden.
30. Iloitse sydämeni, ja huuda Herran puoleen, sanoen: Oi Herra, ikuisesti minä olen ylistävä sinua; ja sieluni on iloitseva sinussa, minun Jumalassani ja minun pelastukseni kaliossa.
31. Oi Herra, tahdotko lunastaa sieluni? Tahdotko vapauttaa minut vihollisteni käsistä? Anathan, että minä syntiä nähdessäni vapisisin!

32. Olkoot helvetin portit aina minulta suljetut, sillä minun sydämeni on särjetty ja mieleni on murtunut! Oi Herra, ethän sulje vanhurskautesi portteja minulta, jotta voisin kulkea syvän laakson polkua myöten ja pysytellä tarkoin oikealla tiellä!
33. Oi Herra, kiedo minut vanhurskautesi viittaani! Oi Herra, raivaa minulle tie vihollisiani paetakseni! Tasoita polkuni, jota kuljen! Älä aseta kompastuskiveä tielleni - vaan raivaa tie, jota kuljen, äläkä tuki minun tietäni, vaan minun viholliseni tiet.
34. Oi Herra, sinuun minä olen pannut turvani, ja ikuisesti minä olen sinuun turvaava. Lihan käsivarteen minä en turvaa; sillä minä tiedän, että kirottu on hän, joka turvaa lihan käsivarteen. Totisesti on kirottu se, joka panee turvansa ihmiseen tai tekee lihan käsivarreksensa.
35. Sillä minä tiedän, että Jumala antaa alttiisti sille, joka anoo. Totisesti minun Jumalani antaa minulle, ellen minä kelvottomasti ano; sen tähden minä korotan ääneni sinun puoleesi; sinun puoleesi minä huudan, Jumalani, sinä vanhurskauteni kallio. Katso, minun ääneni on alati kohoava sinun puoleesi, sinä kallioni ja iankaikkinen Jumalani. Amen.

5 LUKU

Nefi erkaneee Jumalalta varoituksen saatuaan niistä, jotka tavoittelevat hänen henkeään. Soram, Sam, Jaakob ja Joosef sekä eräät muut seuraavat häntä. Laabanin miekka. Temppele rakennetaan. Nefistä tulee kuningas eli suojelija. Kapinalliset kirotaan rankaisemalla heitä tummalla ihonvärillä. Pappeja ja opettajia vihitään.

1. Katso, tapahtui, että minä, Nefi, huusin paljon Herran, minun Jumalani, puoleen veljieni vihan tähden.
2. Mutta katso, heidän vihansa minua kohtaan yltyi, niin että he tavoittelivat minun henkeäni.
3. He napisivat minua vastaan, sanoen: Meidän nuorempi veljemme aikoo hallita meitä; ja meillä on ollut paljon kärsimyksiä hänen tähtensä; sen vuoksi surmatkaamme hänet nyt, ettemme enää joutuisi kärsimään hänen sanojensa tähden. Sillä katso, me emme halua häntä hallitsijaksemme; sillä meidän, vanhempien veljien, oikeus on hallita tätä kansaa.
4. Nyt minä en kuitenkaan kirjoita näille levyille kaikkea, mitä he sanoivat minua vastaan napistessansa, vaan riittää, kun sanon, että he tavoittelivat minun henkeäni.
5. Ja tapahtui, että Herra varoitti minua, Nefiä, kehoittaen minua lähtemään heidän luotaan ja pakenemaan erämaahan kaikkien niiden kanssa, jotka olisivat halukkaita lähtemään minun mukaani.
6. Tapahtui siis, että minä, Nefi, otin perheeni sekä Soramin ja hänen perheensä ja Samin, vanhemman veljeni, ja hänen perheensä ja Jaakobin ja Joosefin, nuoremmat veljeni, ja myös sisareni, ja kaikki ne, jotka olivat halukkaita lähtemään mukaani. Ja kaikki ne, jotka olivat halukkaita lähtemään mukaani, olivat niitä, jotka uskoivat Jumalan varoitukseeni ja ilmoituksiini; sen tähden he olivat kuuliaisimpia minun sanoilleni.
7. Ja me otimme telttamme ja kaiken, minkä suinkin saatoimme, ja matkasimme erämaassa monen päivän ajan. Ja matkattuamme monen päivän ajan me pystytimme telttamme.
8. Ja minun väkeni tahtoi, että me nimittäisimme sen paikan Nefiksi; sen tähden me nimitimme sen Nefiksi.
9. Ja kaikki ne, jotka olivat minun matkassani, ryhtyivät nimittämään itseään Nefin kansaksi.
10. Ja me pidimme vaarin Herran oikeuksien ja säädösten ja käskyjen noudattamisesta kaikessa, Mooseksen lain mukaan.
11. Ja Herra oli meidän kanssamme; ja me menestyimme suuresti; sillä me teimme kylvöämme ja korjasimme runsaan sadon. Ja me aloimme kasvattaa lammaskatraita ja karjalaumojia ja kaikenlaisia eläimiä.
12. Ja minä, Nefi, olin tuonut myös muistiinpanot, jotka oli kaiverrettu vaskilevyihin; ja myös pallon eli suunnanosoitajan, jonka Herra oli valmistanut isälleni, kuten on kirjoitettu.
13. Ja tapahtui, että me aloimme suuresti menestyä ja lisääntyä maassa.
14. Ja minä, Nefi, otin Laabanin miekan, ja tein sen mukaan paljon miekkoja, jottei se kansa, josta nyt käytettiin nimeä laamanilaiset, mitenkään kävisi kimppuumme ja tuhoaisi meitä; sillä minä tiesin heidän vihansa minua ja minun lapsiani kohtaan sekä niitä kohtaan, joita sanottiin minun kansakseni.
15. Ja minä opetin kansaani rakentamaan rakennuksia ja käyttämään puuta kaikenlaisiin tarkoituksiin ja samoin rautaa, kuparia, vaskea, terästä, kultaa, hopeaa ja kallisarvoisia malmeja, joita oli runsain määrin.
16. Ja minä, Nefi, rakensin temppelein; ja minä rakensin sen Salomonin temppelein tapaan, paitsi että sitä ei rakennettu niin monista kallisarvoisista aineista; sillä niitä ei ollut maasta saatavissa, minkä tähden sitä ei voitu rakentaa Salomonin temppelein kaltaiseksi. Mutta rakennustapa oli sama kuin Salomonin temppeleissä, ja työ oli suoritettu erinomaisen taidokkaasti.
17. Ja tapahtui, että minä, Nefi, ohjasin kansaani ahkeruuteen ja tekemään käsillensä työtä.
18. Ja tapahtui, että he halusivat minun rupeavan kuninkaakseen. Mutta minä, Nefi, en halunnut, että heillä olisi kuningas; mutta minä tein kuitenkin kaiken, mikä vallassani oli, heidän hyväksensä.
19. Ja katso, minun veljieni! kohdalta toteutuivat Herran sanat, jotka hän oli puhunut heistä, että minusta tulisi heidän hallitsijansa ja opettajansa. Täten minä olin ollut heidän hallitsijansa ja opettajansa Herran käskyjen mukaan aina siihen aikaan saakka, kunnes he alkoivat tavoitella minun henkeäni.
20. Siten oli toteutunut Herran sana, jonka hän oli puhunut minulle, sanoen: Elleivät he ole kuuliaisimpia sinun sanoillesi, heidät hävitetään Herran kasvojen edestä. Ja katso, heidät hävitettiin hänen kasvojensa edestä.

21. Ja hän oli saattanut kirouksen heidän päällensä, ankaran kirouksen, heidän pahuutensa tähden. Sillä katso, he olivat paaduttaneet sydämensä häntä vastaan, niin että ne olivat tulleet koviksi kuin piikivi; ja koska he olivat valkoisia ja erinomaisen kaunismuotoisia ja katsannoltaan kauniita, Herra Jumala antoi heidän ihonsa muuttua mustaksi, jotta he eivät voisi vietellä kansaani.
22. Ja näin sanoo Herra Jumala: Minä teen heidät sinun kansallesi inhottaviksi, elleivät he tee parannusta synneistensä.
23. Ja kirottuja ovat sen jälkeläiset, joka heidän jälkeläisiinsä sekaantuu; sillä sama kirous tulee heidänkin osaksensa. Ja Herra puhui niin, ja niin tapahtui.
24. Ja kirouksensa takia, joka painoi heitä, heistä tuli laiska kansa, joka oli pahuuden ja kavaluuden vallassa ja metsästi erämaassa petoeläimiä.
25. Ja Herra Jumala sanoi minulle: Heistä on tuleva vitsaus sinun jälkeläisillesi, jotta nämä muistaisivat minut; ja elleivät he muista minua ja ole kuuliaisia minun sanoilleni, sinun veljesi jälkeläiset sortavat heidät tuhoon asti.
26. Ja tapahtui, että minä, Nefi, vihin Jaakobin ja Joosefin kansani maan papeiksi ja opettajiksi.
27. Ja tapahtui, että me elimme onnellisissa oloissa.
28. Ja kolmekymmentä vuotta oli kulunut ajasta, jolloin me lähdimme Jerusalemista.
29. Ja minä, Nefi, olin merkinnyt tekemilleni levyille muistiin kansaani koskevat asiat tähän aikaan saakka.
30. Ja tapahtui, että Herra Jumala sanoi minulle: Tee toiset levyt; ja sinun tulee kaivertaa niihin monia asioita, jotka ovat hyvät minun silmissäni, kansallesi hyödyksi.
31. Sen tähden minä, Nefi, ollakseni Herran käskyille kuuliainen menin ja tein nämä levyt, joihin olen kaivertanut nämä asiat.
32. Ja minä kaiversin sellaista, mikä on Jumalalle otollista. Ja jos minun kansani on mieltynyt siihen, mikä on Jumalan, se on miellyvä myös niihin kaiverruksiini, mitkä näissä levyissä ovat.
33. Ja jos kansani haluaa perusteellisempia tietoja kansani historiasta, sen täytyy tutkia minun muita levyjäni.
34. Ja siinä on kyllin, kun sanon, että neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ja meillä oli jo ollut sotia ja riitaisuuksia veljemme kanssa.

6 LUKU

Jaakobin kehoitus kansalle. Hän toistaa Jesajan profetioita.

1. Jaakobin, Nefin veljen, sanat, jotka hän puhui Nefin kansalle:
2. Katsokaa, rakkaat veljeni, minä, Jaakob, jonka Jumala on kutsunut ja asettanut pyhän järjestyksensä mukaisesti ja jonka veljeni Nefi on vihkinnyt, hän, jota te pidätte kuninkaana eli suojelijana ja josta teidän turvallisuutenne riippuu, katsokaa, te tiedätte, että minä olen puhunut teille erittäin monia asioita.
3. Kuitenkin minä taas puhun teille; sillä minä haluan teidän sielujenne menestystä. Suuri on huoleni teistä; ja te itse tiedätte, että niin on aina ollut. Sillä minä olen kehoittanut teitä kaikella ahkeruudella; ja minä olen opettanut teille isäni sanoja; ja minä olen puhunut teille kaikesta, mitä on kirjoitettu, maailman luomisesta alkaen.
4. Ja nyt, katso, minä aion puhua teille siitä, mikä on, ja siitä, mikä on tuleva; sen tähden minä luen teille Jesajan sanat. Ja ne ovat sanat, jotka minun veljeni on halunnut minun puhuvan teille. Ja minä puhun teille teidän itsenne tähden, jotta te oppisitte tuntemaan Jumalanne nimen ja kirkastamaan sitä.
5. Ja sanat, jotka aion lukea, ovat ne, jotka Jesaja lausui koko Israelin huoneesta; sen tähden ne voidaan soveltaa teihin, sillä te olette Israelin huonetta. Ja Jesaja on puhunut paljon sellaista, mikä voidaan soveltaa teihin, koska te olette Israelin huonetta.
6. Ja nämä ovat ne sanat: Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä nostan käteni pakanain puoleen ja kohotan lippuni kansoja kohti; ja he tuovat sinun poikasi sylissänsä ja kantavat sinun tyttäresi olkapäillään.
7. Ja kuninkaista tulee sinulle kasvatusisät ja heidän kuningattaristaan sinulle imettäjät; sinun edessäsi he kumartuvat maahan kasvoillensa ja nuolevat tomun sinun jaloistasi; ja sinä olet tietävä, että minä olen Herra; sillä ne, jotka minua odottavat, eivät häpeään joudu.
8. Ja nyt minä, Jaakob, tahtoisin puhua jotakin näiden sanojen johdosta. Sillä katso, Herra on näyttänyt minulle, että ne, jotka olivat Jerusalemissa, mistä me lähdimme, on kukistettu ja viety vankeuteen.
9. Herra on kuitenkin näyttänyt minulle, että he tulevat palaamaan takaisin. Ja hän on myös näyttänyt minulle, että Herra Jumala, Israelin Pyhä, on ilmoittava itsensä heille lihassa; ja kun hän on ilmoittanut itsensä, he ruoskivat häntä ja ristiinnaulitsevat hänet, niiden sanojen mukaisesti, jotka enkeli puhui minulle.
10. Ja kun he ovat paaduttaneet sydämensä ja osoittaneet uppiniskaisuutensa Israelin Pyhää vastaan, katso, Israelin Pyhän tuomio on tuleva heidän päällensä. Ja on tuleva päivä, jolloin heitä kohtaa tuho ja vaiva.
11. Kun heitä siis on ajettu sinne ja tänne, sillä niin enkeli sanoo, on moni kärsivä koetteleuksia lihassa, mutta heidän ei kuitenkaan, uskovien rukousten tähden, sallita tuhoutua; heidät hajoitetaan ja heitä lyödään ja vihataan; mutta siitä huolimatta Herra armahtaa heitä niin, että kun he oppivat tuntemaan Lunastajansa, heidät jälleen kootaan yhteen perintömaihinsa.
12. Ja autuaat ovat pakanat, ne, joista profeetta on kirjoittanut; sillä katso, jos he vain tekevät parannuksen eivätkä taistele Siionia vastaan eivätkä liity tuohon suureen ja iljettävään kirkkoon, he pelastuvat; sillä Herra Jumala on toteuttava liittonsa, jotka hän on tehnyt lastensa kanssa; ja tämän tähden profeetta on kirjoittanut nämä asiat.
13. Ne siis, jotka Siionia ja Herran liittonkansaa vastaan taistelevat, joutuvat nuolemaan tomun heidän jaloistansa; eikä Herran kansa ole häpeään joutuva. Sillä Herran kansa ovat ne, jotka häntä odottavat; sillä he odottavat vielä Messiaan tulemistä.

14. Ja katso, profeetan sanojen mukaisesti Messias on toisen kerran ryhtyvä hankkimaan heitä itselleen; sen tähden hän ilmaisee itsensä heille voimassa ja suuressa kirkkaudessa tuhotakseen heidän vihollisensa, kun se päivä tulee, jolloin he uskovat häneen; eikä hän tuhoa ketään, joka häneen uskoo.
15. Ja ne, jotka eivät usko häneen, tuhoaa tuli, myrsky, maanjäristykset, verilöylyt, rutto ja nälänhätä. Ja he tulevat tietämään, että Herra on Jumala, Israelin Pyhä.
16. Sillä otetaanko mahtavalta saalis, tai vapautetaanko lailliset vangit?
17. Mutta, näin sanoo Herra, vieläpä mahtavan vangit otetaan pois ja saalis riistetään väkevältä; sillä väkevä Jumala on vapauttava liitonkansansa. Sillä näin sanoo Herra: Minä taistelen niitä vastaan, jotka sinua vastaan taistelevat -
18. Ja minä panen sinun sortajasi syömään omaa lihaansa; ja he juopuvat omasta verestään niin kuin makeasta viinistä; ja kaikki liha on tietävä, että minä, Herra, olen sinun Pelastajasi ja sinun Lunastajasi, Jaakobin Väkevä.

7 LUKU

Jaakobin opetus jatkuu. Vertaa Jesajan 50 lukuun.

1. Sillä näin sanoo Herra: olenko minä lähettänyt sinut pois, tai olenko minä sinut iäksi hyljännyt? Sillä näin sanoo Herra: Missä on teidän äitinne erokirja? Kenenkä luokse minä olen sinut lähettänyt, tai kenelle velkojistani olen teidät myynyt? Niin, kenelle olen teidät myynyt? Katso, pahojen tekojenne tähden te olette myyneet itsenne, ja teidän rikkomustenne tähden on äitinne lähetetty pois.
2. Sen tähden, kun minä tulin, ei ketään ollut; kun minä huusin, ei ketään ollut vastamassa. Oi Israelin huone, onko minun käteni käynyt liian lyhyeksi lunastamaan, tai olenko minä voimaton vapahtamaan? Katso, nuhtelullani minä kuivaan meren, minä teen heidän virtansa erämaaksi ja saatan niiden kalat löyhkäämään, koska vedet ovat kuivuneet, ja ne kuolevat janoon.
3. Minä puetaan taivaat mustiin ja panen säkkivaatteet niiden verhoksi.
4. Herra Jumala on minulle antanut oppineiden kielen, jotta taitaisin puhua sanan ajallansa sinulle, oi Israelin huone. Kun te olette väsyneitä, hän herättää aamu aamulta. Hän herättää minun korvani kuulemaan oppineiden tavalla.
5. Herra Jumala on avannut minun korvani; minä en ole niskoitellut, en vetäytynyt pois.
6. Selkäni minä annoin lyötäväksi, ja poskieni parran revittäväksi. Minä en peittänyt kasvojani pilkalta ja syljeltä.
7. Sillä Herra Jumala auttaa minua; sen tähden ei minuun pilkka koske. Sen tähden tein kasvoni koviksi kuin piikivi, ja minä tiedän, etten häpeään joudu.
8. Ja Herra on lähellä ja hän vanhurskauttaa minut. Kuka voi minun kanssani riidellä? Astukaamme yhdessä esiin! Kuka on minun vastapuoleni? Tulkoon hän lähelleni, niin minä lyön hänet suuni voimalla.
9. Sillä Herra Jumala auttaa minua. Ja kaikki ne, jotka tuomitsevat minut syylliseksi, katso, kaikki he vanhenevat kuin vaate, ja koi heidät syö.
10. Kuka teistä pelkää Herraa ja kuulee hänen palvelijansa ääntä, joka vaelttaa pimeydessä ja valoa vailla?
11. Katso, te kaikki, jotka palon sytytätte, jotka ympäröitte itsenne kipinöillä, vaeltakaa tulenne valossa ja kipinöiden keskellä, jotka olette sytyttäneet. Minun kädestäni tämä teille tulee: Murheisina te laskeudutte levolle.

8 LUKU

Jaakobin opetus jatkuu. Vertaa Jesajan 51 lukuun.

1. Kuulkaa minua, te, jotka vanhurskauteen pyritte. Katsokaa kalliota, josta olette lohkaistu ja kaivosonkaloa, josta olette kaivetut.
2. Katsokaa Aabrahamia, isäanne, ja Saaraa, joka teidät synnytti; sillä hän oli vain yksi, kun minä hänet kutsuin ja siunasin hänet.
3. Sillä Herra lohduttaa Siionin, lohduttaa kaikki sen rauniot; ja hän tekee sen erämaasta kuin Eedenin ja sen korvesta kuin Herran puutarhan. Siellä on oleva riemu ja ilo, kiitos ja sävelten kaiku.
4. Kuuntele minua, kansani, kuule minua, oi kansakuntani; sillä minusta lähtee laki, ja minä panen oikeuteni valkeudeksi kansoille.
5. Lähellä on minun vanhurskauteni; minä olen pelastukseni lähettänyt, ja minun käsivarteni tuomitsee kansat. Minua odottavat saaret ja panevat toivonsa minun käsivarteeni.
6. Nostakaa silmänne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka alhaalla on; sillä taivaat katoavat kuin savu, ja maa vanhenee kuin vaate, ja sen asukkaat kuolevat samalla lailla, mutta minun pelastukseni pysyy iankaikkisesti, eikä minun vanhurskauteni kukistu.
7. Kuulkaa minua, te, jotka vanhurskauden tunnette, kansa, jonka sydämeen minä olen kirjoittanut lakini, alkää peljätkö ihmisten moitetta alkääkää kauhistuko heidän herjauksiansa.
8. Sillä koi syö heidät niin kuin vaatteen, ja mato syö heidät niin kuin villan. Mutta minun vanhurskauteni pysyy iankaikkisesti ja minun pelastukseni polvesta polveen.
9. Heräjä, heräjä! Pukeudu voimaan, sinä Herran käsivarsi; heräjä niin kuin muinaisina päivinä. Etkö sinä ole se, joka löit Raahabin kuoliaaksi ja haavoitit lohikäärmettä?
10. Etkö sinä ole se, joka kuivasit meren, suuren syvyyden vedet; se joka teit meren syvänteet tieksi lunastettujen kulkea?
11. Niin Herran lunastetut palajavat ja tulevat laulaen Siioniin; ja heidän päänsä päällä on iankaikkinen ilo ja pyhyys; ja he saavat ilon ja riemun; murhe ja huokaus pakenevat.
12. Minä se olen; minä olen teidän lohduttajanne. Katso, mikä olet sinä, että pelkääät ihmistä, joka on kuoleva, ihmislasta, jonka käy niin kuin ruohon?

13. Ja unhotat Herran, joka on sinut tehnyt, joka on levittänyt taivaan ja perustanut maan, ja olet alati, joka päivä, peljännyt sortajan raivon tähden, ikään kuin hän olisi valmis tuhoamaan? Ja missä on sortajan raivo?
14. Vangittu, maanpakolainen kiiruhtaa, jotta hänet päästettäisiin vapaaksi ja jottei hän kuolisi kuoppaan ja ettei häneltä leipä puuttuisi.
15. Mutta minä olen Herra sinun Jumalasi, jonka aallot pauhasivat; Herra Sebaot on minun nimeni.
16. Ja minä olen pannut sanani sinun suuhusi ja olen kätkenyt sinut käteni varjoon pystyt-tääkseni taivaan ja perustaakseni maan ja sanoakseni Siionille: Katso, sinä olet minun kansani.
17. Heräjä, heräjä, nouse, Jerusalemlainen, joka olet juonut Herran kädestä hänen vihansa maljan - sinä olet päihdyttävän pikarin pohjasakan tyhjiin juonut -
18. eikä kukaan kaikista pojista, jotka hän on synnyttänyt, ole häntä taluttamassa, ei ku-kaan kaikista pojista, jotka hän on kasvattanut, hänen käteensä tarttumassa.
19. Nämä kaksi poikaa ovat tulleet sinun luoksesi, kuka sinua surkuttelee - sinun tuhosi ja sinun turmiosi, nälkä ja miekka - ja kenen kautta minä sinua lohdutan?
20. Sinun poikasi ovat tainnuksissa, näitä kahta lukuunottamatta; he makaavat joka kadun kulmassa; kuin villihärkä verkossa he ovat täynnä Herran vihaa, sinun Jumalasi nuhte-lua.
21. Sen tähden kuule nyt tätä, sinä poloinen ja juopunut, vaikka et viinistä:
22. Näin sanoo sinun Herrasi, Herra ja sinun Jumalasi ajaa kansansa asian; katso, minä olen ottanut sinun kädestäsi päihdyttävän maljan, vihani maljan pohjasakan; ei pidä sinun siitä enää juoman.
23. Vaan minä panen sen sinun vaivaajiesi käteen, jotka ovat sanoneet sinun sielullesi: Lankea maahan, kulkeaksemme sinun päällitsesi -- ja sinä olet pannut selkäsi maaksi ja kaduksi kulkijoille.
24. Heräjä, heräjä, pukeudu voimaasi, oi Siion; pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, Jerusalemlainen, sinä pyhä kaupunki; sillä ei koskaan enää astu sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä saastainen.
25. Pudista päältäsi tomu, nouse, istuudu, oi Jerusalemlainen; irroita kahleet kaulastasi, sinä van-gittu tytär Siion.

9 LUKU

Jaakob jatkaa opetustaan. Rajaton sovitus. Ennustus Vapahtajan kärsimyksistä. Missä ei lakia ole, ei myöskään ole rangaistusta.

1. Ja nyt, rakkaat veljeni, olen lukenut nämä, jotta te tuntisitte Herran liitot, jotka hän on tehnyt koko Israelin huoneen kanssa -
2. että hän on puhunut juutalaisille pyhien profeettainsa suun kautta hamasta alusta asti sukupolvesta sukupolveen, kunnes tulee aika, jolloin heidät jälleen kootaan Jumalan totiseksi kirkoksi ja laumaksi; kun heidät kerätään kotiin perintömaillensa ja sijoitetaan kukin lupauksen-maahansa.
3. Katsokaa, rakkaat veljeni, minä puhun teille tämän, jotta te iloitsisitte ja nostaisitte ainaiseksi päännne niiden siunausten johdosta, jotka Herra Jumala on suova teidän lapsil-lenne.
4. Sillä minä tiedän, että monet teistä ovat ahkerasti pyrkineet tuntemaan tulevia asioita; sen tähden minä tiedän teidän tietävän, että meidän lihamme täytyy hävitä ja kuolla; mutta sittenkin me saamme nähdä ruumiissamme Jumalan.
5. Minä tiedän teidän tietävän, että hän ruumiissa ilmaisee itsensä niille, jotka ovat Je-rusalemissa, mistä me olemme tulleet; sillä on tarpeen, että se tapahtuu heidän kes-kuudessaan; sillä suuri Luoja on nähnyt oikeaksi ja hyväksi ruveta ihmisen alaiseksi lihassa ja kuolla kaikkien ihmisten puolesta, jotta kaikki ihmiset tulisivat hänen alaisik-seen.
6. Sillä kun kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, tarvitaan suuren Luojan armosuun-nitelman toteuttamiseksi ylösnousemuksen voima, ja ylösnousemus on ihmiselle tarpeen lankeemuksen tähden; ja lankeemus tapahtui rikkomuksen tähden; ja koska ihminen lankesi, hänet hävitettiin Herran kasvojen edestä.
7. Sen tähden on tarpeen rajaton sovitus; sillä ellei olisi rajatonta sovitusta, tämä kato-avainen ei voisi pukeutua katoamattomuuteen. Sen tähden ensimmäisen tuomion, joka tuli ihmisten osaksi, olisi ikuisesti pysyvä voimassa. Ja siinä tapauksessa tämä liha olisi joutunut haudattavaksi maahan lahoamaan ja hajoamaan siksi maan tomuksi, josta se on luotu, ollakseen koskaan enää nousematta.
8. Oi Jumalan viisautta, hänen laupeuttansa ja armoansa! Sillä katso, ellei liha koskaan enää nousisi, meidän henkemme täytyisi joutua sen enkelin alaiseksi, joka lankesi ian-kaikkisen Jumalan kasvojen edestä ja muuttui perkeleeksi ollakseen koskaan enää nou-sematta.
9. Ja meidän henkiemme olisi täytynyt tulla hänen kaltaisikseen, ja meistä olisi tullut per-keleitä, perkeleen enkeleitä, jolloin olisimme joutuneet erotetuiksi Jumalastamme ja jäämään valheiden isän luo, kurjuuteen kuten hänkin; sen olennon luo, joka petti mei-dän ensimmäiset vanhempamme, joka muuttaa itsensä melkein valkeuden enkeliksi ja yllyttää ihmislapsia perustamaan salaisia liittoja murhatakseen ja kaikenlaisia salaperäi-siä pimeyden töitä tehdäkseen.
10. Oi kuinka suuri onkaan meidän Jumalamme hyvyys, kun hän valmistaa meille tien pääs-täksemme tämän kauhistavan hirviön kynsistä; tuon hirviön, kuoleman ja helvetin, jota minä nimitän ruumiin ja myös hengen kuolemaksi.
11. Ja meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, pelastustien tähden tämä kuolema, josta olen puhunut, ja joka on ajallinen, luovuttaa kuolleen; ja tämä kuolema on hauta.
12. Ja tämä kuolema, josta olen puhunut, ja joka on hengellinen kuolema, luovuttaa kuol-leensa; ja tämä hengellinen kuolema on helvetti; kuoleman ja helvetin on siis luovutet-tava kuolleen, ja helvetin on luovutettava vankeina pitämänsä henget, ja haudan on

- luovutettava vankeina pitämänsä ruumiit, ja ihmisten ruumiit ja henget yhdistetään toisiinsa; ja tämä tapahtuu Israelin Pyhän ylösnousemuksen voimasta.
13. Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme suunnitelma! Sillä toisaalta täytyy Jumalan para-tiisiin luovuttaa vanhurskaiden henget ja haudan vanhurskaiden ruumiit; ja henki ja ruumis yhdistetään samaksi jälleen ja kaikista ihmisistä tulee katoamattomia ja kuole-mattornia, ja he ovat eläviä sieluja, joiden tieto on täydellinen, kuten meillä lihassa, sillä erotuksella vain, että meidän tietämisemme vasta on tuleva täydelliseksi.
  14. Sen tähden me saamme täydellisen tiedon kaikesta syyllisyydestämme, epäpuhtades-tamme ja alastomuudestamme; ja vanhurskaat oppivat täydellisesti tuntemaan ilonsa ja vanhurskautensa, ja heidät puetaan puhtauteen, vanhurskauden viittaan.
  15. Ja on tapahtuva, että kun kaikki ihmiset ovat siirtyneet tästä ensimmäisestä kuolemasta elämään, niin että heistä on tullut kuolemattomia, heidän täytyy ilmaantua Israelin Py-hän tuomioistuimen eteen; ja silloin tulee tuomio, ja silloin he saavat tuomionsa Juma-lan pyhän päätöksen mukaan.
  16. Ja niin totta kuin Herra elää, sillä Herra Jumala on sen puhunut, ja se on hänen iankaik-kinen sanansa, joka ei voi hävitä, tulevat ne, jotka ovat vanhurskaita, edelleenkin py-syvänsä vanhurskaina ja ne, jotka ovat saastaisia, edelleenkin pysymään saastaisina; sen tähden ne, jotka ovat saastaisia, ovat perkele ja hänen enkelinsä; ja heidän pitää menemän iankaikkiseen tuleen, joka on heille valmistettu; ja heidän vaivansa on kuin tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekki leimuaa iankaikkisesta iankaikkiseen ilman loppua.
  17. Oi meidän Jumalamme suuruutta ja oikeudenmukaisuutta! Sillä hän täyttää kaikki sa-nansa, ja ne ovat hänen suustansa lähtöisin, ja hänen lakinsa pitää täyttyvän.
  18. Mutta katso, vanhurskaat, Israelin Pyhän pyhät, ne, jotka ovat uskoneet Israelin Py-hään, ne, jotka ovat kärsineet maailman ristit maailman pilkasta välittämättä, saavat periä Jumalan valtakunnan, joka on ollut heille valmistettuna maailman perustamisesta asti, ja heidän ilonsa on oleva täydellinen iankaikkisesti.
  19. Oi meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, armon suuruutta! Sillä hän pelastaa pyhänsä tuon kauhistavan hirviön, perkeleen, vallasta, ja kuoleman ja helvetin vallasta ja siitä tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon vaiva.
  20. Oi kuinka suuri onkaan meidän Jumalamme pyhyys! Sillä hän tietää kaikki, eikä ole mitään, mitä hän ei tietäisi.
  21. Ja hän tulee maailmaan pelastaakseen kaikki ihmiset, jos he tahtovat kuulla hänen ääntänsä; sillä katso, hän kärsii kaikkien ihmisten kärsimykset, jokaisen elävän luodun kärsimykset, sekä miesten, naisten että lasten, jotka Aadamin sukuun kuuluvat.
  22. Ja hän kärsii tämän, jotta ylösnousemus tulisi kaikkien ihmisten osaksi, jotta kaikki voisivat seisoa hänen edessään tuona suurena tuomion päivänä.
  23. Ja hän käskää kaikkia ihmisiä tekemään parannuksen ja antamaan kastaa itsensä hänen nimeensä, täydellisesti uskoen Israelin Pyhään, sillä muuten he eivät voi pelastua Juma-lan valtakuntaan.
  24. Ja elleivät he tee parannusta ja usko hänen nimeensä, eivätkä anna kastaa itseään hänen nimeensä, eivätkä pysy vahvoina loppuun saakka, heidät pitää tuomittaman; sillä Herra Jumala, Israelin Pyhä, on sen sanonut.
  25. Sen tähden hän on antanut lain; ja siinä, missä lakia ei ole annettu, siinä ei ole rangais-tusta; ja missä ei ole rangaistusta, ei myöskään ole tuomiota; ja missä ei ole tuomiota, siinä on Israelin Pyhän laupeudella oikeus vaatia heitä itselleen sovituksen perusteella; sillä he ovat vapautetut hänen voimansa kautta.
  26. Sillä sovitus tyydyttää hänen oikeudenmukaisuutensa vaatimukset kaikkiin niihin, joille ei ole lakia annettu, niin että he ovat vapautetut siitä kauhistavasta hirviöstä, kuolemas-ta, helvetistä ja perkeleestä sekä tuli- ja tulikivijärvestä, mikä on loputon vaiva; ja hei-dät palautetaan sille Jumalalle, joka antoi heille hengen ja joka on Israelin Pyhä.
  27. Mutta voi sitä, jolle laki on annettu, jolla on kaikki Jumalan käskyt, kuten meillä, ja joka rikkoo ne, joka hukkaa koetusaikinsa, sillä kauhistava on hänen tilansa!
  28. Voi kuinka viekas on pahan suunnitelma! Voi ihmisten turhuutta, heikkoutta ja mielettö-myyttä! Kun he ovat oppineita, he pitävät itseään viisaina, eivätkä he kuuntele Jumalan neuvoa, sillä he työntävät sen syrjään, luullen tietävänsä itsestään, ja sen tähden hei-dän viisautensa on hulluutta eikä heitä hyödytä. Ja he hukkuvat.
  29. Mutta oppi on hyväksi, jos he kuuntelevat Jumalan neuvoja.
  30. Mutta voi rikkaita, jotka maailman tavarasta ovat rikkaita. Sillä rikkautensa tähden he halveksivat köyhiä ja vainoavat nöyriä, ja heidän sydämensä on kiinni heidän aarteis-sansa; ja niin heidän rikkautensa on heidän Jumalansa. Ja katso, heidän rikkautensa tuhoutuu heidän mukanaan.
  31. Ja voi kuuroja, jotka eivät halua kuulla; sillä he hukkuvat.
  32. Voi sokeita, jotka eivät tahdo nähdä, sillä hekin hukkuvat.
  33. Voi sydämeltään ympärileikkaamattomia, sillä tieto heidän synneistensä kukistaa heidät viimeisenä päivänä.
  34. Voi valehtelijaa, sillä hänet syöstään helvettiin.
  35. Voi murhaajaa, joka harkiten tappaa, sillä hän on kuoleva.
  36. Voi niitä, jotka haureutta harjoittavat, sillä heidät syöstään helvettiin.
  37. Voi niitä, jotka epäjumalia palvovat, sillä kaikkien riivaajien päämies riemuitsee heistä.
  38. Ja lopuksi, voi kaikkia niitä, jotka synneissään kuolevat; sillä he palaavat Jumalan tykö ja näkevät hänen kasvonsa ja jäävät synteihinsä.
  39. Oi, rakkaat veljeni, muistakaa, mikä kauhistus on Pyhää Jumalaa vastaan rikkominen ja myös kuinka kauhistavaa on myöntyminen kiusaajan viettelyksiin. Muistakaa, että lihan mieli on kuolema ja hengen mieli on iankaikkinen elämä.
  40. Oi, rakkaat veljeni, kallistakaa korvanne sanoilleni. Muistakaa Israelin Pyhän suuruutta. Älkää sanoko minun puhuneen teitä vastaan ankaria sanoja, sillä jos niin sanotte, te pilkkaatte totuutta: sillä minä olen puhunut teidän Luojanne sanoja. Minä tiedän, että totuuden sanat ovat ankarat kaikkea saastaisuutta vastaan; mutta vanhurskaat eivät niitä pelkää, sillä he rakastavat totuutta eivätkä järky.
  41. Siis tulkaa, rakkaat veljeni, Pyhän Herran luokse. Muistakaa, että hänen polkunsä ovat vanhurskaat. Katso, ihmisen tie on kaita, mutta se on suorana hänen edessään, ja

portin vartijana on Israelin Pyhä; eikä hän palkkaa siihen palvelijaa; eikä ole toista tietä kuin tämä portin kautta kulkeva, sillä häntä ei voida pettää, sillä Herra Jumala on hänen nimensä.

42. Ja sille, joka kolkuttaa, hän avaa; ja viisaat ja oppineet ja ne, jotka ovat rikkaita, ja ne, jotka pöyhkeilevät oppineisuutensa ja viisautensa ja rikkautensa tähden, ne ovat niitä, joita hän halveksuu; ja elleivät he luovu näistä ja pidä itseänsä hulluina Jumalan edessä ja nöyryytät itseään syvimpään nöyryyteen, hän ei aukaise heille.
43. Mutta se, mitä kuuluu viisaille ja ymmärtäväsille, pysyy heiltä ikuisesti salassa, se autuus, joka on pyhille valmistettu.
44. Oi, rakkaat veljeni, muistakaa sanani. Katsokaa, minä riisun vaatteeni ja puistelen ne teidän edessäni; minä rukoilen pelastukseni Jumalaa katselemaan minua kaikkinäkevällä silmällänsä; sen tähden te viimeisenä päivänä, jolloin kaikki ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, saatte tietää, että Israelin Jumala oli todistajani, kun minä puistelin teidän syntinne sielustani ja että minä seison kirkkaana hänen edessänsä ja olen viaton teidän vereenne.
45. Oi, rakkaat veljeni, kääntykää pois synneistänne; ravistakaa yltänne sen kahleet, joka haluaa teidät sitoa; tulkaa sen Jumalan tykö, joka on teidän Pelastuksenne kallio.
46. Valmistakaa sielunne sitä kirkkauden päivää varten, jolloin oikeus toimitetaan vanhurskaille, tätä tuomion päivää varten, jotta ette vetäytyisi pois pelkonne kauhistuksessa, jotta teidän ei olisi palautettava mieleenne kauhistavaa velkaanne täydellisyydessänsä eikä teidän olisi pakko huudahtaa: Pyhät, pyhät ovat sinun tuomiosi, oi Herra Jumala Kaikkivaltias - mutta minä tunnen syyllisyyteni; minä olen rikkonut sinun lakisi, ja minun rikkomukseni ovat minun omani; ja perkele on saanut minut valtoihinsa, niin että minä olen hänen kauhistavan kurjuutensa saalis.
47. Mutta katsokaa, veljeni, onko tarpeen, että minä herätän teidät näkemään näiden asioiden kauhistavan todellisuuden? Raatelisinko minä teidän sielujanne, jos teidän mielenne olisi puhdas? Puhuisinko teille selkeästi yksinkertaisen totuuden, jos teidät olisi tehty synnistä vapaiksi?
48. Katso, jos te olisitte pyhät, minä puhuisin teille pyhydestä; mutta koska te ette ole pyhiä, ja te pidätte minua opettajana, niin myös on tarpeen minun selittää teille synnin seuraukset.
49. Katsokaa, minun sieluni kauhistuu syntiä, ja minun sydämeni iloitsee vanhurskaudesta; ja minä ylistän Jumalani pyhää nimeä.
50. Tulkaa, veljeni, jokainen, joka janoaa, tulkaa veden ääreen, ja sekin, jolla ei ole rahaa, tulkkoon ostamaan ja syömään; tulkaa ostamaan viiniä ja maitoa rahatta ja hinnatta.
51. Älkää sen tähden tuhlatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, älkääkään työtänne sellaiseen, mikä ei voi ravita. Kuulkaa tarkkaavasti minua ja muistakaa sanat, jotka olen puhunut; ja tulkaa Israelin Pyhän tykö ja nauttikaa siitä, mikä ei katoa ja mikä ei voi turmeltua, ja antakaa sielunne iloita lihavuuden ääressä.
52. Katsokaa, rakkaat veljeni, muistakaa Jumalanne sanat; rukoilkaa häntä alati päivisin ja kiittäkää hänen pyhää nimeänsä öisin. Antakaa sydämenne iloita.
53. Ja katsokaa, kuinka suuret Herran liitot ovat ja kuinka hän alentaakaan itsensä ihmislasten puoleen; ja valtasuuruutensa, armonsa ja laupeutensa tähden hän on luvannut meille, etteivät meidän jälkeläisemme tule kokonaan tuhoutumaan lihan mukaan, vaan että hän säilyttää heidät, ja tulevien sukupolvien aikana heistä tulee Israelin huoneelle vanhurskas vesa.
54. Ja nyt, veljeni, minä haluaisin puhua teille enemmän, mutta huomenna minä ilmoitan teille jäljellä olevan sanottavani. Amen.

10 LUKU

Jaakobin opetus jatkuu. Kristuksen tuleminen. Kuninkaita ei lupauksen maassa tule olemaan. Ne, jotka taistelevat Siionia vastaan, tuhoutuvat.

1. Ja nyt minä, Jaakob, puhun teille taas, rakkaat veljeni, siitä vanhurskaasta oksasta, josta olen puhunut.
2. Sillä katso, ne lupaukset, jotka olemme saaneet, ovat lupauksia meille lihan mukaan; vaikka minulle siis on näytetty, että monet meidän lapsistamme tuhoutuvat lihassa epäuskon tähden, Jumala kuitenkin on oleva monille armollinen; ja meidän lapsemme saatetaan takaisin, jotta he tulisivat sen ääreen, mikä antaa heille totisen tiedon heidän Lunastajastansa.
3. Sen tähden on, kuten minä olen teille sanonut, tarpeen, että Kristus - sillä viime yönä enkeli sanoi minulle, että tämä on oleva hänen nimensä - tulee juutalaisten keskelle, niiden keskelle, jotka kuuluvat jumalattomampaan osaan ihmiskuntaa; ja he ristiinnaulitsevat hänet, sillä niin on meidän Jumalamme nähnyt oikeaksi ja hyväksi, eikä ole maan päällä toista kansaa, joka ristiinnaulitsisi Jumalansa.
4. Sillä jos nuo voimalliset ihmeteot tapahtuisivat muiden kansojen keskuudessa, he tekisivät parannuksen ja tietäisivät, että hän on heidän Jumalansa.
5. Mutta pappien kavaluuden ja pahuuden tähden Jerusalemlaiset niskuroivat häntä vastaan, niin että hänet ristiinnaulitaan.
6. Ja niin heidän osakseen on tuleva hävityksiä nälänhätii, ruttoja ja verilöylyjä heidän syntiensä tähden; ja ne, joita ei tuhota, hajotetaan kaikkien kansojen sekaan.
7. Mutta katso, näin sanoo Herra Jumala: Kun tulee päivä, jolloin he uskovat minuun, että minä olen Kristus, silloin heidät sen liiton mukaan, jonka minä olen tehnyt heidän isäinsä kanssa, kootaan jälleen lihassa, maan päällä, perintömaihinsa.
8. Ja on tapahtuva, että heidät kootaan yhteen pitkäaikaisesta hajaannuksestansa merensaarilta ja maan neljältä ääreltä; ja pakanakansat tulevat olemaan suuret minun silmissäni, sanoo Jumala, koska he kuljettavat heidät heidän perintömaihinsa.
9. Pakanain kuninkaista tulee heille kasvatusisät ja heidän kuningattaristansa tulee heille imettäjät; sen tähden Herran lupaukset ovat suuret pakanoille, sillä hän on sen sanonut, ja kuka voi väittää vastaan?

10. Mutta katso, tämä maa, sanoo Jumala, on oleva sinun perintömaasi, ja pakanat tulevat tässä maassa siunatuiksi.
11. Ja tämä maa on oleva pakanoille vapauden maa, eikä tässä maassa ole oleva kuninkaita, joita pakanoille nousee.
12. Ja minä linnoitan tämän maan kaikkia muita kansakuntia vastaan.
13. Ja se, joka taistelee Siionia vastaan, on tuhoutuva, sanoo Jumala.
14. Sillä se, joka nostattaa kuninkaan minua vastaan, on tuhoutuva, sillä minä, Herra, taivaan kuningas, olen oleva heidän kuninkaansa, ja minä olen iankaikkisiin aikoihin valkeutena niille, jotka kuulevat minun sanani.
15. Jotta siis minun lupaukseni täyttyisivät, lupaukseni, jotka minä olen tehnyt ihmislapsille sen suhteen, mitä minä teen heille, heidän ollessaan lihassa, minun on tehtävä tyhjäksi salaiset pimeyden työt, murhateot ja kauhistukset.
16. Sen tähden se, joka taistelee Siionia vastaan, olipa hän juutalainen tai pakana, orja tai vapaa, mies tai nainen, tuhoutuu, sillä he ovat niitä, jotka ovat kaiken maan portto; sillä ne, jotka eivät ole minun puolestani, ovat minua vastaan, sanoo meidän Jumalamme.
17. Sillä minä täytän lupaukseni, jotka minä olen antanut ihmislapsille sen suhteen, mitä minä teen heille, heidän ollessaan lihassa.
18. Siis, rakkaat veljeni, näin sanoo meidän Jumalamme: Minä koettelen sinun jälkeläisiäsi pakanain käden kautta, mutta minä pehmitän pakanain sydämet, niin että he suhtautuvat sinun jälkeläisiisi kuin isä lapsiinsa; sen tähden pakanat siunataan ja heidät luetaan Israelin huoneeseen kuuluviksi.
19. Sen tähden minä pyhitän tämän maan sinun jälkeläisillesi ja niille, jotka luetaan sinun jälkeläistesi joukkoon, iankaikkisiin aikoihin heidän perintömaaksensa, sillä se on oivallinen maa, sanoo Jumala minulle, kaikkia muita maita parempi, minkä tähden minä tahdon, että kaikki ihmiset, jotka asuvat siinä, palvelevat minua, sanoo Jumala.
20. Ja kun me nyt, rakkaat veljeni, näemme, että meidän armollinen Jumalamme on antanut meidän tietää näin paljon näistä asioista, muistakaamme hänet ja luopukaamme synneistämme älkäämmekä olko alla päin, sillä meitä ei ole hyljätty; sillä vaikka meidät onkin karkoitettu perintömaastamme, meidät on johdatettu parempaan maahan, sillä Herra on tehnyt meren poluksemme, ja me olemme merensaarella.
21. Mutta suuret ovat Herran lupaukset niille, jotka ovat merensaarilla; koska siis sanotaan saarilla, niitä täytyy olla enemmän kuin tämä, ja niilläkin asuu meidän veljiämme.
22. Sillä katso, Herra Jumala on aika ajoin, tahtonsa ja hyväksinäkemisensä mukaan, johdattanut osia Israelin huoneesta pois. Ja katso, Herra muistaa kaikki ne, jotka on taitettu erilleen; sen tähden hän muistaa meidätkin.
23. Rohkaiskaa siis mielenne ja muistakaa, että te olette vapaita toimimaan oman tahtonne mukaan - valitsemaan ikuisen kuoleman taikka iankaikkisen elämän tien.
24. Sovittautukaa siis, rakkaat veljeni, Jumalan tahtoon, älkääkä perkeleen ja lihan tahtoon, ja muistakaa Jumalan tahtoon mukauduttuanne, että te pelastutte ainoastaan Jumalan armosta ja hänen armonsa kautta.
25. Herättäköön siis Jumala teidät kuolleista ylösnousemuksen voimalla ja myöskin iankaikkisesta kuolemasta sovituksen voimalla, jotta teidät otettaisiin vastaan Jumalan iankaikkiseen valtakuntaan, että te häntä ylistäisitte jumalallisen armon kautta. Amen.

11 LUKU

Jaakobin opetusten jatkoa. Jumalan sanan todistajia. Lunastajan vertauskuvia.

1. Ja Jaakob puhui minun kansalleni paljon enemmänkin tuohon aikaan; mutta vain nämä asiat minä olen kirjoittanut, sillä se, mitä olen kirjoittanut, riittää.
2. Ja nyt minä, Nefi, kirjoitan enemmän Jesajan sanoja, sillä minun sieluni iloitsee hänen sanoistaan. Sillä minä olen soveltava hänen sanansa kansaani, ja minä olen lähettävä ne kaikki lapsilleni, sillä hän totisesti näki minun Lunastajani, niin kuin minä olen hänet nähnyt.
3. Ja myös minun veljeni Jaakob on nähnyt hänet, niin kuin minä olen hänet nähnyt; sen tähden minä lähetän heidän sanansa lapsilleni todistukseksi heille siitä, että minun sanani ovat todet. Kolmen sanalla, on Jumala sanonut, minä siis vahvistan sanani. Mutta Jumala lähettää enemmänkin todistajia, ja hän todistaa oikeiksi kaikki sanansa.
4. Katsokaa, minun sieluni iloitsee, kun voin vahvistaa kansalleni Kristuksen tulemisen totuuden, sillä tätä tarkoitusta varten Mooseksen laki on annettu; ja kaikki, mitä Jumala on maailman alusta alkaen antanut ihmiselle, on vertauskuvana hänestä.
5. Ja minun sieluni iloitsee myös Herran lupauksista, jotka hän on tehnyt meidän isillemme; hänen armostansa, hänen oikeamielisyydestänsä, voimastansa ja laupeudestansa, joka ilmenee suuresta ja iankaikkisesta kuolemasta-vapauttamisen suunnitelmasta, minun sieluni iloitsee.
6. Ja minun sieluni iloitsee, kun voin todistaa kansalleni, että ellei Kristus tulisi, täytyisi kaikkien ihmisten hukkuu.
7. Sillä ellei ole olemassa Kristusta, ei ole olemassa Jumalaa, ja ellei ole olemassa Jumalaa, ei meitäkään ole olemassa, sillä luominen ei olisi voinut tapahtua. Mutta Jumala on olemassa, ja hän on Kristus, ja hän tulee oman aikansa täytyessä.
8. Ja nyt minä kirjoitan joitakin Jesajan sanoja, jotta kuka hyvänsä minun kansastani, joka näkee nämä sanat, ylentäisi sydämensä ja iloitsisi kaikkien ihmisten puolesta. Nämä ovat nyt ne sanat, ja te voitte soveltaa ne itseenne ja kaikkiin ihmisiin.

12 LUKU

Profetioita sellaisina kuin ne on merkitty vaskilevyille muistiin. Vertaa Jesajan 2 lukuun.

1. Sana, jonka Jesaja, Aamoksen poika, näki Juudasta ja Jerusalemissa.

2. Ja se on tapahtuva aikojen lopussa, jolloin Herran huoneen vuori on seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kohoava kukkuloista korkeimpana, ja kaikki kansat virtaavat sinne.
3. Ja monet kansat lähtevät liikkeelle, sanoen: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, ja hän opettaa meille teitänsä, ja me vaellamme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, ja Jerusalemissa Herran sana.
4. Ja hän tuomitsee kansojen kesken ja nuhtelee ankarasti monia kansoja, ja he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan.
5. Oi Jaakobin huone, tulkaa, vaeltakaamme Herran valkeudessa, tulkaa, sillä te olette kaikki kulkeneet harhaan, kukin pahoille teillensä.
6. Sen tähden, oi Herra, sinä olet hyljännyt kansasi, Jaakobin huoneen, koska he ovat täynnä idän menoa ja kuuntelevat ennustelijoita niin kuin filistealaiset ja iloitsevat muukalaisten lasten kanssa.
7. Heidän maansa on myös täynnä hopeaa ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole määrää; heidän maansa on myös täynnä hevosiä, eikä heidän vaunuillaan ole määrää.
8. Heidän maansa on myös täynnä epäjumalla; he kumartavat omien kättensä tekoa, sitä, minkä heidän omat sormensa ovat tehneet.
9. Eikä halpasäätyinen kumarru maahan, eikä ylhäinen nöyry; sen tähden älä anna hänelle anteeksi.
10. Voi teitä jumalattomia, menkää kallion kätköön, piiloudu maan peittoon, sillä Herran pelko ja hänen valtansa kirkkaus on lyövä sinut.
11. Ja on tapahtuva, että ihmisen ylpeät katseet painuvat maahan ja miesten korskeus masentuu, ja sinä päivänä Herra yksinänsä on korkea.
12. Sillä Herran Sebaotin päivä kohtaa pian kaikkia kansoja, joka ainoaa, ylpeää ja korskeata ja kaikkea ylhäistä, niin että se maahan painuu.
13. Ja Herran päivä kohtaa kaikkia Libanonin setripuita, sillä ne ovat korkeita ja ylhäisiä, ja kaikkia Baasanin tammia;
14. ja kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia kukkuloita ja kaikkia kansanheimoja, jotka ovat ylhäisiä, ja jokaista kansaa;
15. ja jokaista korkeata tornia ja jokaista vahvaa muuria;
16. ja kaikkia meren laivoja ja kaikkia Tarsiin-laivoja ja kaikkia ihania kuvia.
17. Ja ihmisen ylpeys masentuu ja miesten korskeus painuu maahan, ja sinä päivänä Herra yksinänsä on korkea.
18. Ja epäjumalat hän hävittää kaikki tyynni.
19. Ja he menevät kallioluoliin ja maakuoppiin, sillä Herran pelko valtaa heidät ja hänen valtansa kirkkaus lyö heidät, kun hän nousee maata kauhistavasti vapisuttamaan.
20. Sinä päivänä ihminen viskaa pois myyrille ja yököille hopeiset epäjumalansa ja kultaiset epäjumalansa, jotka hän on tehnyt kumarrettaviksensa,
21. mennäkseen vuorenrotkoihin ja louhikkoisten kallioiden koloihin, sillä Herran pelko valtaa heidät ja hänen kirkkautensa valta lyö heidät, kun hän nousee maata kauhistavasti vapisuttamaan.
22. Luopukaa ihmisestä, jonka henkäys on hänen sieraimissaan, sillä minkä arvoinen hän on?

13 LUKU

Vaskilevyyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 3 lukuun.

1. Sillä katso, Herra, Herra Sebaot, ottaa pois Jerusalemita ja Juudalta varan ja turvan, kaiken leivän varan ja kaiken veden varan -
2. voimallisen miehen ja soturin, tuomarin ja profeetan ja viisaan ja vanhimman;
3. viidenkymmenenpäämiehen ja arvomiehen, neuvonantajajan, taitoniekkan ja sulavan kaunopuhujan.
4. Ja lapsia minä annan heille ruhtinaiksi, ja pienokaiset hallitsevat heitä.
5. Ja kansassa sortaa kukin toistaan ja jokainen lähimmäistään; lapsi rehentelee vanhusta vastaan ja halpa-arvoinen arvollista vastaan.
6. Kun veli tarttuu veljeensä isänsä talossa, sanoen: Sinulla on vaatteet, rupea sinä hallitsijaksemme äläkä anna tämän raunioitumisen tapahtua kätesi alla;
7. niin tämä sinä päivänä vannoo, sanoen: Ei minusta ole parantajaksi, sillä talossani ei ole leipää, ei vaatetta; älkää panko minua kansani hallitsijaksi.
8. Sillä Jerusalemin on raunioina ja Juuda on kukistunut, koska heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat olleet Herraa vastaan, uhitellen hänen kunniansa kasvoja.
9. Heidän kasvojensa hahmo todistaa heitä vastaan ja ilmaisee heidän syntinsä samoiksi kuin Sodomian, eivätkä he voi sitä salata. Voi heidän sielujansa, sillä itsellensä he ovat pahaa tehneet!
10. Sanokaa hurskaille, että heidän käy hyvin, sillä he saavat syödä tekojensa hedelmiä.
11. Voi jumalattomia, sillä he tuhoutuvat, sillä heidän kättensä teot maksetaan heille!
12. Ja lapset ovat minun kansani sortajia, ja naiset hallitsevat heitä. Oi kansani, sinun johtajasi johdattavat sinut harhaan ja hämmentävät sinun polkujesi suunnan.
13. Herra asettuu käymään oikeutta ja nousee kansaa tuomitsemaan.
14. Herra käy tuomiolle kansansa vanhinten ja sen päämiesten kanssa, sillä te olette syöneet tyhjäksi viinitarhan ja olette syöneet loppuun köyhiltä ottamanne ryöstösaaliin taloissanne.
15. Mitä te aiotte? Te lyötte minun kansani pirstaleiksi ja runtelette köyhien kasvot, sanoo Herra, Jumala Sebaot.
16. Ja vielä Herra sanoo: Koska Siionin tyttäret korskeilevat ja kulkevat kaula kenossa ja silmillään vilkuillen, astua sipsuttelevat ja nilkkarenkaitaan kilistelevät -
17. tekee Herra Siionin tytärten päälään rupiseksi, ja Herra paljastaa heidän salaiset ruumiinosansa.

18. Sinä päivänä Herra ottaa pois heidän helisevien korujensa, heidän hiusverkkojensa ja puolikuukorujensa loiston;
19. käädyt, rannerenkaat ja hunnut;
20. päähineet, jalkakoristeet, otsanauhat, hajupullot ja korvarenkaat;
21. sormukset ja nenärenkaat;
22. juhlaaatteet, kaavut, vaipat ja kiharasoljet;
23. kuvastimet, aivinaiset, hilkat ja harsot.
24. Ja tuoksun sijaan tulee löyhkä, ja vyön sijaan nuora ja kaunistetun tukan sijaan kaljuus, ja koristetun miehustan sijaan säkkivaate, kauneuden sijaan polttomerkki.
25. Sinun miehesi kaatuvat miekkaan ja sinun sankarisi sotaan.
26. Ja Siionin portit valittavat ja vaikeroivat; ja hän on lohduton ja istuu maassa.

14 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 4 lukuun.

1. Ja sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen, sanoen: Me syömme omaa leipäämme ja vaatetamme itsemme omilla vaatteillamme, kunhan vain otat meidät nimiisi, jotta häpeämme poistettaisiin.
2. Sinä päivänä Herran vesa on oleva kaunis ja kunniakas, maan hedelmä oivallinen ja suloinen nähdä Israelin pelastuneille.
3. Ja on tapahtuva, että ne, jotka Siionissa ovat säilyneet ja Jerusalemissa jäljelle jääneet, kutsutaan pyhiksi, kaikki jotka ovat kirjoitetut Jerusalemissa elävien lukuun - silloin kun Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan ja huuhtonut Jerusalemissa sen veren viat tuomion hengellä ja tulen hengellä.
5. Ja Herra luo Siionin vuoren jokaisen asuinsijan ja sen kokousten ylle pilven ja savun päivän ajaksi ja liekehtivän tulen hohteen yöksi, sillä kaiken Siionin kirkkauden yllä on oleva suoja.
6. Ja on oleva katos varjoamassa päivän helteeltä sekä turvaamassa ja suojaamassa rajuilmalta ja sateelta.

15 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 5 lukuun.

1. Ja sitten minä laulan armaalleni, laulan rakkaani laulun hänen viinitarhastansa. Minun armaallani on viinitarha perin hedelmällisellä kukkulalla.
2. Ja hän aitasii sen ja keräsi siitä kivet pois ja istutti siihen jaloimpia köynnöksiä ja rakensi sen keskelle tornin ja teki sinne myös kuurnan; ja hän odotti sen kasvavan rypäleitä, mutta se kasvoi villimarjoja.
3. Ja nyt, oi Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, minä pyydän teitä: tuomitkaa minun ja minun viinitarhani välillä.
4. Mitä olisi viinitarhalleni vielä ollut tehtävä, jota en olisi sille tehnyt? Miksi se kasvoi villimarjoja, kun minä odotin sen kasvavan rypäleitä?
5. Ja nyt kuulkaa: Minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhalleni - minä poistan siitä aidan, ja se syöään paljaaksi, ja minä särjen siitä muurin, niin että se jää tallattavaksi;
6. ja minä hävitän sen; ei sitä enää vesota eikä kuokita, vaan se on kasvava orjantappuroita ja okaita; minä kiellän myös pilviä sille vettä satamasta.
7. Sillä Herran Sebaotin viinitarha on Israelin huone, ja Juudan miehet ovat hänen iloistuksensa; ja hän odotti oikeutta, mutta katso, tuli sorto, vanhurskautta, mutta katso, tuli vaikerrus.
8. Voi niitä, jotka liittävät talon taloon, kunnes ei enää jää mitään tilaa, niin että heillä on yksin sijansa maan keskellä!
9. Minun korviini kuului Herran Sebaotin sana: Totisesti monet talot tulevat autioiksi, ja suuret ja kauniit kaupungit asujattomiksi.
10. Sillä kymmenen auranalaa viinitarhaa on antava yhden bat-mitan, ja hoomerin kylvä on antava eefan.
11. Voi niitä, jotka aamuvarhaisesta väkijuoman jäljessä juoksevat ja iltamyöhään viipyvät viinistä hehkuvina!
12. Ja harput ja kanteleet, vaskirummut, huilut ja viinit heillä on pidoissansa, mutta Herran tekoja he eivät tarkkaa, eivätkä tutkistele hänen kättensä töitä.
13. Sen tähden minun kansani on joutunut orjuuteen, koska se on tietämätöntä, ja sen ylhäiset kärsivät nälkää ja sen rahvas näantyy janoon.
14. Sen tähden helvetti on laajentautunut ja avannut kitansa suunnattomaksi, ja sen loisto, sen joukko, sen komeus ja jokainen ilonpitäjä uppoaa sinne.
15. Ja rahvaan mies masentuu, ja sankari painuu maahan, ja maahan painuvat ylpeiden silmät.
16. Mutta Herra Sebaot on oleva korkea tuomiossa, ja Jumala, joka on pyhä, on oleva pyhä vanhurskaudessa.
17. Silloin karitsat käyvät laitumella tapansa mukaan, ja vieraat syövät lihavain autioita sijoja.
18. Voi niitä, jotka vetävät perässään jumalattomuutta turhuuden köysillä, ja syntiiä kuin vaunujen valjailla;
19. jotka sanovat: pitäköön hän kiirettä ja jouduttakoon työtänsä, jotta me näkisimme sen; ja lähestyköön ja tulkoon Israelin Pyhän aivoitus, jotta me sen tietäisimme.
20. Voi niitä, jotka sanovat pahan hyväksi ja hyvän pahaksi, jotka tekevät pimeyden valkeudeksi ja valkeuden pimeydeksi, jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!
21. Voi niitä, jotka ovat viisaita omissa silmissään ja ymmärtäväisiä omasta mielestään!
22. Voi niitä, jotka ovat urhoja viinin juonnissa ja aimomiehiä väkijuoman sekoittamisessa;

23. jotka lahjuksesta julistavat syyllisen syyttömäksi ja ottavat oikeuden siltä, joka oikeassa on!
24. Sen tähden, niin kuin tuli syö oljet ja liekki polttaa akanat, niin heidän juurensa mätäneet ja heidän kukkansa hajoaa tomuna ilmaan, sillä he ovat ylenkatsooneet Herran Sebaotin lain ja pitäneet pilkkanaan Israelin Pyhän sanan.
25. Sen tähden Herran viha on syttynyt hänen kansaansa kohtaan, ja hän on ojentanut kätensä sitä vastaan ja on lyönyt sitä, ja kukkulat vapisivat, ja heidän raatonsa silvottiin keskellä katuja. Tästä kaikesta ei hänen vihansa ole asettunut, vaan hänen kätensä on vielä ojennettuna.
26. Ja hän pystyttää viirin kaukaisille kansoille ja viheltää ne luokseen maan äärestä, ja katso, he tulevat viipymättä, nopeasti, eikä kukaan heistä ole väsynyt eikä kompastele.
27. Ei kukaan torku eikä nuku, ei vyö heidän kupeiltansa aukene, eikä paula heidän kengistänsä katkea;
28. heidän nuolensa ovat terävät, ja kaikki heidän jousensa jäntevät, ja heidän hevostensa kaviot ovat kuin pii, ja heidän pyöränsä kuin pyörretuuli, ja heidän kiljuntansa kuin leijonan.
29. He kiljuvat kuin nuoret jalopeurat, he ärjyvät ja tempaavat saaliin ja vievät sen pois, eikä pelastajaa ole.
30. Ja sinä päivänä ne ärjyvät heille, niin kuin meri ärjyy, ja jos he tähyilevät maata, niin katso, on pimeys ja ahdistus, ja valo on pimennyt sen taivaalta.

16 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 6 lukuun.

1. Kuningas Ussian kuolinvuotena minä myös näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä valtaistuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin.
2. Sen yllä seisoivat serafit; kullakin oli kuusi siipeä; kahdella he peittivät kasvonsa, ja kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät.
3. Ja he huusivat toinen toisellensa ja sanoivat: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa.
4. Ja pihtipielet vapisivat huutajan äänestä, ja huone täyttyi savulla.
5. Silloin minä sanoin: Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.
6. Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta;
7. ja hän koski sillä minun suutani, sanoen: Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi, ja sinun pahat tekosi on otettu pois ja sinun syntisi sovitettu.
8. Minä kuulin myös Herran äänen sanovan: Kenenkä minä lähetän ja kuka menee meidän puolestamme? Silloin minä sanoin: Tässä minä olen; lähetä minut.
9. Ja hän sanoi: Mene ja sano tälle kansalle - Kuulemalla kuulkaa, mutta he eivät ymmärtäneet; ja näkemällä nähkää, mutta he eivät käsittäneet.
10. Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat ja sokaise sen silmät - ettei se näkisi silmillään eikä kuulisi korvillaan eikä ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi.
11. Silloin minä sanoin: Herra, kuinka kauaksi aikaa? Ja hän sanoi: Siihen asti, kunnes kauptungit tulevat autioiksi, asumattomiksi, ja talot tyhjiksi ihmisistä ja maa on täysin hävitetty;
12. kunnes Herra on karkoittanut ihmiset kauas, sillä suuri autius on tuleva keskelle maata.
13. Mutta vielä jää jäljelle kymmenes osa, ja se palaa takaisin; ja se menehtyy kuin lehmus ja kuin tammi, joiden elinvoima säilyy niissä, vaikka ne pudottavat lehtensä; niin senkin elinvoima on oleva pyhä siemen.

17 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 7 lukuun.

1. Ja tapahtui Aahaan, Jootamin pojan, Ussian pojanpojan, Juudan kuninkaan, aikana, että Resin, Syyrian kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, lähtivät sotimaan Jerusalemia vastaan, mutta eivät voineet voittaa sitä.
2. Ja Daavidin huoneelle ilmoitettiin sanoma: Syyria on liittoutunut Efraimin kanssa. Ja hänen sydämensä ja hänen kansansa sydän vapisi, niin kuin metsän puut vapisevat tuulessa.
3. Silloin Herra sanoi Jesajalle: Mene nyt Aahasta vastaan, sinä ja sinun poikasi Sear-Jaasub, ylälammikon vesijohdon päähän vanuttajankedon tielle.
4. ja sano hänelle: Ole varuillasi ja pysy rauhallisena, älä pelkää, alköönkä sydämesi säikkykö noita kahta savuavaa kekälempätäkää, Resinin ja Syyrian ynnä Remaljan pojan vihan vimmaa.
5. Koska Syyria, Efraim ja Remaljan poika ovat hankkineet pahaa sinua vastaan, sanoen:
6. Lähtekäämme Juudaa vastaan ja saattakaamme se suunniltaan, vallatkaamme se itsellemme ja asettakaamme sen keskuuteen kuninkaaksi Taabalin poika.
7. Näin sanoo Herra Jumala: Ei se onnistu, eikä se tapahdu.
8. Sillä Syyrian pää on Damaskus, ja Damaskuksen pää on Resin; ja kuudenkymmenenviiden vuoden kuluessa Efraim on muserrettu, niin ettei se ole enää kansa.
9. Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, ette totisesti kestä.
10. Ja Herra puhui jälleen Aahaalle sanoen:
11. Pyydä itsellesi merkki Herralta, sinun Jumalaltasi, pyydä sitä syvyyksistä taikka ylhäältä korkeuksista.
12. Mutta Aahas sanoi: En pyydä enkä kiusaa Herraa.

13. Ja hän sanoi: Kuulkaa nyt, te Daavidin huone, eikä se riitä, että te ihmiset väsyttätte. Vaan vieläkö minun Jumalanikin väsyttätte?
14. Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.
15. Voita ja hunajaa hän syö, niin että hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.
16. Sillä ennen kuin poika osaa hyljätä pahan ja valita hyvän, luopuvat maasta, jota sinä kauhistut, isen molemmat kuninkaas.
17. Herra antaa tulla sinulle, sinun kansallesi ja isäsi huoneelle päivät, joita ei ole ollut siitä päivästä asti, kun Efraim erkani Juudasta - antaa tulla Assyrian kuninkaan.
18. Ja on tapahtuva sinä päivänä, että Herra viheltää luokseen karpäsen Egyptin kaukaisilta ääriiltä ja mehiläisen Assyrian maasta.
19. Ja ne tulevat ja laskeutuvat kaikki autioihin laaksoihin ja kallionkoloihin ja kaikkiin orjantappurapensaisiin ja kaikille pensaille.
20. Sinä samana päivänä Herra ajaa palkatulla partaveitsellä, virran tuolla puolen elävillä, Assyrian kuninkaalla, pään ja jalkakarvat: viepä se vielä parrankin.
21. Ja tapahtuu sinä päivänä, että mies pitää nuoren lehmän ja kaksi lammasta;
22. ja tapahtuu, että hän niiden antaman runsaan maidon tähden syö voita; sillä voita ja hunajaa syö jokainen maahan jäänyt.
23. Ja tapahtuu sinä päivänä, että jokainen paikka, jossa kasvaa tuhat viinipuuta, arvoltaan tuhat hopearahaa, joutuu orjantappuroiden ja okaiden valtaan.
24. Nuolet ja jousi mukana on miesten tultava sinne, sillä koko maa tulee orjantappuroiksi ja okaiksi.
25. Eikä millekään niistä kukkuloista, jotka tullaan kuokalla muokkaamaan, ohdakkeiden ja orjantappuroiden pelko ole pääsevä, vaan ne ovat sitä varten, että niille härkiä ajettaiisiin ja että niitä pikkukarja tallaisi.

18 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 8 lukuun.

1. Lisäksi Herran sana sanoi minulle: Ota itsellesi suuri papyruskäärö ja kirjoita siihen ihmisen kynällä: Maher-saalal-haas-bas.
2. Ja minä otin itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.
3. Ja minä lähestyin profeetta-vaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Silloin Herra sanoi minulle: Pane hänelle nimeksi Maher-saalal-haas-bas.
4. Sillä katso, lapsi ei ole vielä oppinut huutamaan: 'Isä' ja 'äiti', ennen kuin Damaskuksen rikkauudet ja Samarian saalis viedään Assyrian kuninkaan eteen.
5. Herra puhui minulle myös jälleen, sanoen:
6. Koska tämä kansa hylkää Siiloan hiljaa virtaavat vedet ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan kanssa,
7. niin katso, sen tähden Herra antaa tulla heidän ylitsensä virran vedet, valtavat ja suuret: Assyrian kuninkaan ja kaiken hänen kunniansa; ja se nousee kaikkien uomiensa yli ja menee kaikkien äyräidensä yli.
8. Ja se kulkee Juudan halki, se paisuu ja tulvii, se ulottuu kaulaan saakka, ja sen siipien leveys täyttää sinun maasi alan, oi Immanuel.
9. Lyöttäytykää yhteen, te kansa, kuitenkin kukistutte; ja kuunnelkaa, kaikki te kaukaisissa maissa; vyöttäkää itsenne, kuitenkin kukistutte; vyöttäkää itsenne, kuitenkin kukistutte.
10. Pitäkää neuvoa: se raukeaa; sopikaa sopimus: ei se pysy; sillä Jumala on meidän kansamme.
11. Sillä näin Herra puhui minulle minuun voimakkaasti tarttuen ja varoitti minua vaeltamasta tämän kansan tietä, sanoen:
12. Älkää sanoko salaliitoksi kaikkea, mitä tämä kansa salaliitoksi sanoo: älkää peljätkö, mitä se pelkää, älkääkäh kauhistuko.
13. Herra Sebaot pitääkää pyhänä, häntä te peljätkää ja kauhistukaa.
14. Ja hän on oleva pyhäkkö, mutta loukkaukivi ja kompastuksen kallio, molemmille Israelin huonekunnille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille.
15. Ja monet heistä kompastuvat ja kaatuvat ja ruhjoutuvat, kiedotaan ja vangitaan.
16. Sido todistus talteen, lukitse laki sinetillä minun opetuslapsiini.
17. Ja minä odotan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin huoneelta, ja panen toivoni häneen.
18. Katso, minä ja lapset, jotka Herra on antanut minulle, me olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.
19. Ja kun he sanovat teille: Kääntykää niiden puoleen, jotka vainajain henkiä manaavat, ja noitien puoleen, jotka supisevat ja mumisevat - niin eikä kansa kääntyisi Jumalansa puoleen elävien puolesta kuolleista kuullaksensa?
20. Lakiin ja todistukseen; ja elleivät he puhu tämän sanan mukaan, niin se johtuu siitä, että heissä ei ole valkeutta.
21. Ja siellä he kuljeskelevat ankarasti vaivattuina ja nälkäisinä, ja on tapahtuva, että kun he ovat nälissään, he vimmastuvat ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa ja luovat silmänsä korkeuteen.
22. Ja he katsahtavat maan puoleen ja näkevät ahdistusta ja pimeyttä, tuskan synkeyttä, ja heidät syöstään pimeyteen.

19 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 9 lukuun.

1. Kuitenkaan synkeys ei ole oleva sellainen kuin se, joka vallitsi Siionin vaivan aikana, jolloin hän ensin kevyesti koetteli Sebulonin maata ja Naftalin maata ja myöhemmin ankarammin Punaisen meren tien varrella, Jordanin tuolla puolen, kansojen Galileassa.

2. Kansa, joka pimeydessä vaelsi, on nähnyt suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille on valkeus loistanut.
3. Sinä olet lisännyt kansan ja kartuttanut ilon; he iloitsevat sinun edessäsi, niin kuin elon aikana iloitaan ja niin kuin saaliinjaossa riemuitaan.
4. Sillä sinä olet särkenyt hänen kuormansa ikeen ja hänen olkainsa vitsan, hänen sortajansa sauvan.
5. Sillä soturin jokainen taistelu tapahtuu tuimassa melskeessä ja vaatteet vereen tahriutuen; mutta tämä on tapahtuva tulella ja polttamalla.
6. Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu; ja herraus on hänen hartioillansa; ja hänen nimensä on oleva: Ihmeellinen. Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas.
7. Herraus on alati kasvava, ja rauhalla ei ole oleva loppua Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan; se perustetaan ja vahvistetaan tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikkisesti. Herran Sebaotin kiivaus on tämän tekevä.
8. Herra lähetti sanansa Jaakobille, ja se iski Israeliin.
9. Ja kaikki kansa saa tuntea tämän, Efraimkin ja Samarian asukkaat, jotka sanovat sydämensä kopeudessa ja kovuudessa:
10. Tiilikivet ovat sortuneet maahan, mutta me rakennamme hakatuista kivistä; metsävii-kunapuut on lyöty poikki, mutta me panemme setripuita sijaan.
11. Sen tähden Herra nostattaa häntä vastaan Resinin ahdistajat ja yhdistää hänen vihollisensa,
12. syyrialaiset edestä ja filistealaiset takaa; ja he syövät Israelia suun täydeltä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut, vaan vielä on hänen kätensä ojennettu.
13. Sillä kansa ei palaa kurittajansa tykö eivätkä he etsi Herraa Sebaotia.
14. Sen tähden Herra katkaisee Israeliilta pään ja hännän, oksan ja kaislan yhtenä päivänä.
15. Vanhin, hän on pää; ja profeetta, joka valheita opettaa, on häntä.
16. Sillä tämän kansan johtajat eksyttävät sen; ja johdettavat joutuvat tuhoon.
17. Sen tähden Herra ei iloitse sen nuorista miehistä eikä armahda sen orpoja ja leskiä, sillä he ovat kaikki ulkokullattuja ja pahantekijöitä, ja jokainen suu puhuu hulluutta. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut, vaan hänen kätensä on vielä ojennettu.
18. Sillä jumalattomuus palaa tulena. Se kuluttaa orjantappurat ja okaat ja syyttää metsien tiheiköt, niin että ne savuna tupruavat ilmaan.
19. Herran Sebaotin vihasta maa pimenee, ja kansa on kuin tulen syötävänä; ei yksikään säästä veljeään.
20. Ja hän sieppaa oikealta ja on nälkäinen; ja hän syö vasemmalta; jokainen syö oman käsivartensa lihaa -
21. Manasse Efraimia ja Efraim Manassea; he yhdessä ovat Juudaa vastaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut, vaan vielä on hänen kätensä ojennettu.

20 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 10 lukuun.

1. Voi niitä, jotka väärää säädöksiä säätävät, ja jotka turmiollisia tuomioita kirjoittelevat;
2. väärentääksensä vaivaisten asian ja riistääksensä minun kansani kurjilta oikeuden, että lesket joutuisivat heidän saaliiksensa ja orvot heidän ryöstettävöksensä!
3. Ja mitä te teette koston päivänä ja hävityksessä, joka tulee kaukaa? Kenen turviin pakenette apua saamaan? Ja minne talletatte loistonne?
4. Ilman minua he vaipuvat vangittujen joukkoon ja kaatuvat surmattujen sekaan. Kaikes-ta tästä ei hänen vihansa ole asettunut, vaan vielä on hänen kätensä ojennettu.
5. Voi assyrialaista, joka on minun vihani vitsa, ja sauva heidän kädessään ja heidän suut-tumuksensa.
6. Minä lähetän hänet ulkokultaisen kansakunnan kimppuun ja käsken vihastukseni kansaa vastaan hänet saalista saamaan ja ryöstöä ryöstämään ja tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.
7. Mutta hän ei ajattele niin, eikä se ole hänen sydämensä aivoitus, vaan hänen sydämen-sä halu on hävittää ja tuhota kansoja paljon.
8. Sillä hän sanoo: Eivätkö minun ruhtinaani ole kaikki kuninkaita?
9. Eikö ole Kalnon niin kuin Karkemiin? Eikö Hamatin niin kuin Arpadin ja Samarian niin kuin Damaskuksen?
10. Niin kuin minun käteni on perustanut epäjumalien valtakunnat, joiden jumalankuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian;
11. niin enkö minä tekisi Jerusalemilta ja sen epäjumalankuvilta samoin kuin minä tein Sa-marialle ja sen epäjumalille?
12. Sen tähden tapahtuu, että kun Herra on päättänyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, niin minä koston Assyrian kuninkaalle hänen sydämensä ylpeyden hedel-män ja hänen kopeiden silmiensä korskan.
13. Sillä hän sanoo: Käteni voimalla minä tämän tein ja viisaudellani, sillä minä olen ym-märtäväinen; ja minä olen siirtänyt kansojen rajat ja olen ryöstänyt heidän aarteensa ja olen kukistanut asukkaat urhean miehen lailla.
14. Ja minun käteni on tavoittanut kansojen rikkaudet niin kuin linnun pesän; ja niin kuin hyljätyt munat kootaan, niin minä olen koonnut kaikki maat; eikä ketään ollut, joka olisi siipeä liikauttanut tai nokkaa avannut tai piipittänyt.
15. Korskeileeko kirves hakkaajaansa vastaan? Suureteleeko saha heiluttajaansa vastaan? Ikään kuin vitsa heiluttaisi itseään kohottajaansa vastaan tai ikään kuin sauva itse nousi koholle, kuin ei olisikaan puuta!
16. Sen tähden Herra, Herra Sebaot, lähettää hänen lihavainsa keskuuteen näivettymisen, ja hänen kunniansa alle hän syyttää tulen kuin tulipalon.
17. Ja Israelin valkeus on tuleva tuleksi ja hänen Pyhänsä liekiksi, joka polttaa ja kuluttaa hänen okaansa ja orjantappuransa yhtenä päivänä;

18. ja kuluttaa hänen metsänsä ja hänen viljavan peltonsa ihanuuden, sekä sielun että ruumiin; ja he ovat kuin lipunkantaja nääntyessään.
19. Ja hänen metsästänsä jäljelle jäävien puiden lukumäärä on vähäinen, niin että lapsi pystyy ne kirjoittamaan muistiin.
20. Ja on tapahtuva sinä päivänä, että Israelin jäännös ja ne, jotka Jaakobin huoneesta ovat pelastuneet, eivät enää turvaudu lyöjäänsä, vaan turvautuvat Herraan, Israelin Pyhään, totuudessa.
21. Jäännös palajaa. Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan tykö.
22. Sillä vaikka sinun kansasi Israel olisi kuin meren hiekka, on kuitenkin jäännös siitä pala- java; säädetty hävitys on oleva vanhurskautta tulvillaan.
23. Sillä Herra, Jumala Sebaot, on paneva toimeen hävityksen, järkähtämättömästi määrät- tyn, kaikessa maassa.
24. Sen tähden sanoo Herra, Jumala Sebaot, näin: Oi kansani, joka Siionissa asut, älä pel- kää assyrialaista; hän lyö sinua vitsalla ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin tavalla.
25. Sillä aivan vähäinen hetki vielä niin suuttumus lakkaa ja minun vihani heitä kukistaakse- ni.
26. Ja Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa häntä vastaan kuten Midianin taistelussa Oorebin kalliolla; ja kuten hänen sauvansa oli ojennettuna meren yli, niin hän on ojentava sen, niin kuin Egyptiä vastaan.
27. Ja sinä päivänä on tapahtuva, että hänen kuormansa nostetaan pois sinun hartioitasi ja hänen ikeensä sinun niskaltasi, ja ies särjetään voitelun tähden.
28. Hän on tullut Aijatiin, hän on kulkenut Migroniin; Mikmaaseen hän on jättänyt kuormas- tonsa.
29. He ovat kulkeneet solatien poikki; he ovat yöpyneet Gebaan; Raama vapisee, Saulin Gibeon paennut.
30. Korota äänesi, oi tytär Gallim; anna sen kuulua Laikseen saakka, oi poloinen Anatot.
31. Madmena on muutettu pois, Geebimin asukkaat kokoontuvat paetakseen.
32. Vielä samana päivänä hän pysähtyy Noobiiin; hän kohottaa kätensä tytär Siionin vuorta, Jerusalemin kukkulaa vastaan.
33. Katso, Herra, Herra Sebaot, katkaisee oksan kauhistavalla voimalla, ja vartevat rungot kaadetaan, ja ylpeät nöyryytetään.
34. Ja hän hakkaa raudalla maahan metsäin tiheiköt, ja voimallinen kaataa Libanonin.

21 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 11 lukuun.

1. Ja Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa.
2. Ja hänen päällänsä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki;
3. ja antaa hänelle Herran pelossa joutuisan ymmärryksen; eikä hän tuomitse silmän näöl- tä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta.
4. Vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille ja suunsa sauvalla hän lyö maata ja surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä.
5. Ja vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö, ja uskollisuus hänen lanteidensa side.
6. Susikin on asuva karitsan kanssa, ja pantteri makaa vohlan vieressä; ja vasikka ja nuori leijona ja syöttöhärkä yhdessä; ja pieni lapsi niitä paimentaa.
7. Ja lehmä ja karhu käyvät laitumella; niiden vasikat ja pennut yhdessä makaavat; ja jalopeura syö olkia kuin härkä.
8. Ja imeväinen leikittelee kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu pistää kätensä myrkkyliskon luolaan.
9. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren.
10. Ja sinä päivänä on olemassa Iisain juuri, joka on kansojen lippuna; sitä pakanat etsivät: ja hänen lepopaikkansa on oleva kunniaa täynnä.
11. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra vielä toisen kerran ojentaa kätensä hankkiakseen itselleen kansansa jäännöksen, joka on jäävä jäljelle Assyriasta, Egyptistä, Patroksesta, Kuusista, Eelamista, Sinearista, Hamatista ja merensaarilta.
12. Ja hän nostaa viirin kansakunnille ja kokoaa Israelin karkoitettut, ja Juudan hajotetut hän kerää yhteen maan neljästä äärestä.
13. Efraimin kateus myös katoaa, ja Juudan vihamiehet hävitetään; Efraim ei kadehdi Juu- daa, eikä Juuda ärsytä Efraimia!
14. Vaan he lentävät länteen päin filistealaisten niskaan; yhdessä he ryöstävät Idän miehiä; Edom ja Mooab joutuvat heidän käsiinsä; ja Ammonin lapset tottelevat heitä.
15. Ja Herra hävittää täydelleen Egyptin merenlahden; ja mahtavalla tuulellansa hän puiste- lee kättänsä virran yllä lyöden sen hajalle seitsemäksi joeksi ja tekee sen ihmiselle kui- vin kengin kuljettavaksi.
16. Ja on oleva valtatie hänen kansansa jäännökselle, joka jää jäljelle Assyriasta, niin kuin oli Israelille silloin, kun se Egyptiin maasta lähti.

22 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 12 lukuun.

1. Ja sinä päivänä sinä sanot: Oi Herra, minä kiitän sinua; vaikka sinä olit minuun vihastu- nut, sinun vihasi on asettunut, ja sinä lohdutit minua.
2. Katso, Jumala on minun pelastukseni; minun toivoni on oleva varma, enkä pelkää; sillä Herra Jehova on minun väkevyyteni ja ylistysvirtteni; hän on myös pelastuksekseni tul- lut.
3. Ilolla te sen tähden saatte ammentaa vettä pelastuksen lähteistä.

4. Ja sinä päivänä te sanotte: Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeänsä, tehkää hänen tekonsa tiettäväksi kansain keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on korkea.
5. Veisatkaa Herralle, sillä jaloja töitä hän on tehnyt; tämä tiedetään kaikessa maassa.
6. Huuda ja riemuitse, sinä Siionin asukas, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä.

23 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 13 lukuun.

1. Babylonin kuorma, jonka Jesaja, Aamoksen poika näki.
2. Pystyttäkää viiri korkealle vuorelle, korottakaa äänenne heille, viittokaa kädellä heitä menemään sisälle ruhtinasten porteista.
3. Minä olen antanut käskyn pyhitetyilleni, minä olen myös kutsunut urhoni, sillä minun vihani ei paina niitä, jotka iloitsevat minun korkeudestani.
4. Vuorilla käy kuin paljon väen pauhina, yhteen koottujen kansakuntain valtakuntien pauhina: Herra Sebaot katsastaa sotajoukot.
5. He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääristä, Herra ja hänen vihansa aseet, hävittämään kaiken maan.
6. Valittakaa, sillä Herran päivä on lähellä; se tulee kuin hävitys Kaikkivaltiaalta.
7. Sen tähden herpoavat kaikki kädet, kaikki ihmissydämet raukeavat;
8. ja he pelkäävät; kivut ja tuskat valtaavat heidät, he kauhistuvat toinen toistansa, heidän kasvonsa ovat tulenkarvaiset.
9. Katso, Herran päivä tulee, julmana, rajuna ja raivoisana vihassaan, tekemään autioksi maan, ja hän hävittää siitä sen syntiset.
10. Sillä taivaan tähdet ja sen tähtikuviot eivät anna valoansa, aurinko on pimeä noustessansa, eikä kuu kirkkaana kumota.
11. Ja minä kostan maailmalle sen pahuuden ja jumalattomille heidän pahat tekonsa; minä lopetan kopeiden julkeuden ja painan maahan väkivaltaisten ylpeyden.
12. Minä teen ihmisen harvinaisemmaksi kuin puhdas kulta, harvinaisemmaksi minä hänet teen kuin Oofirin kultakimpale.
13. Sen tähden minä järisytän taivaat, ja maa järkkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivastuksesta ja hänen vihansa hehkun päivänä.
14. Ja niin kuin säilytetty kauris ja niin kuin lammas, jota kukaan ei korjaa talteen, he kääntyvät kukin oman kansansa luo ja pakenevat kukin omalle maallensa.
15. Kuka ikinä on ylpeä, se lävistetään, ja kuka ikinä jumalattoriin liittyy, se miekkaan kaatuu.
16. Heidän lapsensa myös murskataan heidän silmänsä edessä, heidän talonsa ryöstetään ja heidän vaimonsa raiskataan.
17. Katso, minä herätän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät hopeasta eivätkä kullasta välitä eivätkä siitä iloitse.
18. Heidän jousensa myös murtavat nuoret miehet, eivätkä he armahda kohdun hedelmää, eivät heidän silmänsä lapsia säästä.
19. Ja Babylonin, valtakuntain kunnian ja kaldealaisten ylpeyden kaunistuksen, käy niin kuin Sodoman ja Gomorran, jotka Jumala hävitti.
20. Ei sitä ikinä enää asuta, autioksi jää se polvesta polveen, ei arabialainen sinne teltaan- sa tee, eivätkä paimenet siellä laumaansa lepuuta.
21. Vaan erämaan eläimet lepäävät siellä, ja sen huoneet ovat täynnä surkeita eläimiä, ja huuhekajat asuvat siellä, ja metsänpeikot siellä hyppelevät.
22. Ja saarten villieläimet huutavat sen autioissa huoneissa ja lohikäärmeet sen huvilinnoissa; ja sen aika on tulemaisillaan, eikä sen päiviä pidennetä. Sillä minä tuhoan sen joutuisasti; sillä minä armahdan kansaani, mutta jumalattomat hukkuvat.

24 LUKU

Vaskilevyistä jäljennettyjen kirjoitusten jatkoa. Vertaa Jesajan 14 lukuun.

1. Sillä Herra armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä Israelin ja sijoittaa heidät heidän omaan maahansa; ja muukalaiset liitetään heihin, ja he yhtyvät Jaakobin huoneeseen.
2. Ja kansat ottavat heidät ja tuovat heidät heidän asuinseuduillensa, kaukaa maan ääristä saakka; ja he palaavat lupauksen maihinsa. Ja Israelin huone omistaa ne, ja Herran maa on oleva palvelijoita ja palvelijattaria varten, ja he vangitsevat vangitsijansa, ja he vallitsevat sortajiansa.
3. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra päästää sinut rauhaan murheestasi ja pelostasi ja siitä kovasta orjuudesta, jossa sinut oli pantu palvelemaan.
4. Ja tapahtuu sinä päivänä, että sinä virität nämä pilkkasanat Babylonin kuningasta vastaan ja sanot: Kuinka on sortajasta tullut loppu, tullut loppu kultaisesta kaupungista!
5. Herra on murtanut jumalattomien sauvan, valtioiden valtitkat.
6. Häntä, joka kiukussa löi kansoja lakkaamatta, häntä, joka vihassa vallitsi kansakuntia, vainotaan, eikä kukaan sitä estä.
7. Kaikki maa on saanut levon ja rauhan; he puhkeavat lauluun.
8. Kypressitkin sinusta iloitsevat sekä Libanonin setrit, sanoen: Sen jälkeen kun sinut on maahan lyöty, ei kukaan ole noussut meitä hakkaamaan.
9. Helvetti tuolta alhaalta liikkuu sinun tähtesi kohdataksensa sinut, kun tulet; se herättää vainajat sinun tähtesi, kaikki maan johtomiehetkin; se on nostattanut valtaistuimiltansa kaikki kansojen kuninkaat.
10. Kaikki he lausuvat ja sanovat sinulle: Oletko sinäkin riutunut kuten me? Oletko tullut meidän kaltaiseksemme?
11. Sinun komeutesi on saatettu hautaan; sinun harppujesi helinä ei kuulu; mato on vuoteena allasi ja madot peittävät sinua.

12. Kuinka olet taivaalta pudonnut, oi Lusifer, aamuruskon poika! Oletko maahan syösty, sinä kansojen kukistaja?
13. Sillä sinä olet sanonut sydämessäsi: Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä valtaistuimeni korotan; minä istuudun kokousvuorelle, pohjoisessa;
14. minä nousen pilvien kukkuloiden yläpuolelle; minä olen oleva Korkeimman vertainen.
15. Mutta sinut syöstään helvettiin, syvimmälle kuiluun.
16. Ne, jotka sinut näkevät, katsovat sinuun pitkään ja tarkastelevat sinua, sanoen: Onko tämä se mies, joka järisytti maan, joka järkytti valtakunnat?
17. Joka teki maailman erämaaksi ja hävitti sen kaupungit, eikä avannut vankiensa huonetta?
18. Kaikki kansojen kuninkaat, jokainen heistä, lepäävät kunniaassa, kukin omassa kammiossansa.
19. Mutta sinä olet heitettyä haudastasi kuin hylkyvesa ja surmattujen jäännökset, miekan lävistämät, jotka joutuvat kuopan kivien joukkoon, kuin jalkojen alle tallattu ruumis.
20. Sinä et ole yhtyvä heidän kanssaan haudassa, sillä sinä olet maasi hävittänyt ja kansasi tappanut; ei ikinä enää mainita pahantekijäin sukua.
21. Laittakaa hänen lapsillensa verilöyly heidän isiensä pahojen tekojen tähden, etteivät he nousisi eivätkä omistaisi maata eivätkä täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla.
22. Sillä minä nousen heitä vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja hävitän Babylonilta nimen ja jäännöksen, pojan ja veljenpojan, sanoo Herra.
23. Minä teen sen myös tuonenkurkien alueeksi ja vesirämeeksi; minä lakaisen sen hävityksen luudalla, sanoo Herra Sebaot.
24. Herra Sebaot on vannonut, sanoen: Totisesti se, mitä minä olen ajatellut, tapahtuu, ja mitä minä olen päättänyt, se toteutuu:
25. Minä tuon assyrialaisen maahani ja tallaan hänet vuorillani jalkojeni alle; silloin hänen ikeensä irtoaa heidän päältään, ja hänen kuormansa heltiää heidän hartioitansa.
26. Tämä on päätös, päätetty kaikesta maasta; ja tämä on käsi, joka on ojennettu kaikkien kansojen yli.
27. Sillä Herra Sebaot on päättänyt, - kuka sen tyhjäksi tekee? ja hänen kätensä on ojennettu, - kuka sen torjuu?
28. Kuningas Aahaan kuolinvuotena tuli tämä profetia.
29. Älä iloitse, sinä Filistea kaikkinesi, siitä, että sauva, joka sinua löi, on murtunut, sillä käärmeeen juuresta kasvaa myrkkylisko, ja sen hedelmä on tulinen lentävä käärme.
30. Ja vaivaisten esikoiset löytävät laitumen, ja köyhät saavat turvassa levätä; ja minä tapan sinun juuresi nälkään, ja sinun jäännöksesi hän surmaa.
31. Valita, portti, huuda kaupunki; sinä Filistea kaikkinesi olet kukistunut, sillä pohjoisesta tulee savu, eikä kukaan ole yksin hänen määräämännänsä aikana.
32. Mitä silloin vastaavat kansakuntien sanansaattajat? Että Herra on perustanut Siionin ja hänen kansansa kurjat saavat siinä turvan.

25 LUKU

Nefin selitykset. Hänen ennustuksensa Israelin hajaannuksesta ja sitä seuraavasta kokoamisesta. Messiaan tulemisen aika määritellään.

1. Nyt minä, Nefi, puhun muutaman sanan jo kirjoittamani johdosta, joka on puhuttu Jesajan suun kautta. Sillä katso, Jesaja puhui paljon sellaista, jota monen minun kansastani oli vaikea ymmärtää; sillä he eivät ole perillä siitä, miten juutalaisten keskuudessa profetoitiin.
2. Sillä minä, Nefi, en ole antanut heille paljonkaan juutalaisten tapoja koskevaa opetusta, sillä heidän tekonsa olivat pimeyden tekoja ja heidän toimensa olivat kauhistavia toimia.
3. Sen tähden minä kirjoitan kansalleni, kaikille niille, jotka jälkeensä saavat tämän, mitä minä kirjoitan, jotta he oppisivat tuntemaan Jumalan tuomiot ja tietäisivät, että ne kohtaavat kaikkia kansoja, sen sanan mukaisesti, jonka hän on puhunut.
4. Kuule siis, kansani, joka olet Israelin huonetta, ja kallista korvasi sanoilleni, sillä vaikka Jesajan sanat eivät ole selkeitä teille, ne kuitenkin ovat selkeät kaikille niille, jotka ovat profetian hengen täyttämät. Mutta minä profetoin teille sen hengen mukaisesti, joka minussa on; sen tähden minä profetoin sen selkeyden mukaan, joka on ollut minussa siitä ajasta lähtien, kun lähdin Jerusalemissa isäni kanssa; sillä katso, minun sieluni iloitsee minun voidessani puhua selkeästi kansalleni, jotta se oppisi.
5. Ja minun sieluni iloitsee Jesajan sanoista, sillä minä lähdin Jerusalemissa, ja minun silmäni ovat nähneet juutalaisten toimet, ja minä tiedän, että juutalaiset ymmärtävät profeettain sanat, eikä ole yhtäkään toista kansaa, joka ymmärtäisi juutalaisille puhuttuja sanoja siten kuin he, paitsi siinä tapauksessa, että sitä opetetaan juutalaisten tavan mukaan.
6. Mutta katso, minä, Nefi, en ole opettanut lapsiani juutalaisten tapaan; mutta katso, minä itse olen asunut Jerusalemissa, joten minä tunnen sikäläiset seudut; ja minä olen kertonut lapsilleni Jumalan tuomioista, jotka ovat kohdanneet juutalaisia, yhdenmukaisesti kaiken sen kanssa, mitä Jesaja on puhunut, enkä minä kirjoita niitä.
7. Mutta katso, minä jatkan omaa profetiaani selkeyteni mukaisesti, josta minä tiedän, ettei kukaan voi siitä erehtyä; mutta niinä päivinä, jolloin Jesajan profetiat käyvät toteen, ihmiset totisesti tietävät, että ne toteutuvat.
8. Sen tähden ne ovat ihmislapsille arvokkaat; ja niille, jotka muuta arvelevat, minä tahdon erityisesti puhua, osoittaen sanani nimenomaan omalle kansalleni; sillä minä tiedän, että ne ovat heille, viimeisinä päivinä erittäin arvokkaat; sillä silloin he ymmärtävät ne; heidän hyvänsä tähden minä siis olen ne kirjoittanut.
9. Ja samoin kuin yksi sukupolvi on tuhottu juutalaisten keskuudesta jumalattomuuden tähden, samoin heidät on sukupolvesta toiseen tuhottu heidän pahojen tekojensa tähden; eikä milloinkaan ole yksikään heistä joutunut tuhotuksi Herran profeettojen siitä heille etukäteen ilmoittamatta.

10. Heille on siis ilmoitettu siitä hävityksestä, joka oli kohtaava heitä heti sen jälkeen, kun isäni oli lähtenyt Jerusalemissa; mutta he paaduttivat sydämensä; ja minun profetiani mukaisesti heidät on tuhottu, lukuunottamatta niitä, jotka on viety Babyloniin vankeina.
11. Ja näin minä puhun sen hengen tähden, joka on minussa. Ja vaikka heidät on viety pois, he palaavat jälleen, ottaen haltuunsa Jerusalemin maan; he saavat siis takaisin perintömaansa.
12. Mutta katso, heillä on oleva sotien melskettä, ja sanomia sodista; ja kun tulee päivä, jolloin Isän Ainosyntyinen, itse taivaan ja maan Isä, ilmoittaa itsensä heille lihassa, niin katso, he hylkäävät hänet syntiensä ja sydämensä kovuuden tähden ja niskuruutensa tähden.
13. Katso, he ristiinnaulitsevat hänet; ja sen jälkeen kun hänet on pantu hautaan kolmen päivän ajaksi, hän nousee kuolleista, parantaminen siipiensä alla; ja kaikki, jotka uskovat hänen nimeensä, pelastuvat Jumalan valtakuntaan. Sen tähden minun sieluni iloitsee minun voidessani profetoida hänestä, sillä minä olen nähnyt hänen päivänsä, ja minun sydämeni ylistää hänen pyhää nimeänsä.
14. Ja katso on tapahtuva Messiaan nousua kuolleista ja ilmoitettua itsensä kansallensa, kaikille, jotka uskovat hänen nimeensä, katso, että Jerusalemi hävitetään jälleen; sillä voi niitä, jotka taistelevat Jumalaa ja hänen kirkkonsa kansaa vastaan.
15. Sen tähden juutalaiset hajotetaan kaikkien kansojen keskuuteen; ja Babylonin tuhoutuu; sen tähden muut kansat tulevat hajottamaan juutalaiset.
16. Ja kun heidät on hajotettu ja Herra Jumala on ruoskinut heitä muilla kansoilla monien sukupolvien ajan, sukupolvesta toiseen, kunnes he ovat taipuneet uskomaan Kristukseen, Jumalan Poikaan, ja sovitukseseen, joka koskee rajoittamattomasti koko ihmiskuntaa - ja kun se päivä tulee, jolloin he uskovat Kristukseen ja palvelevat Isää hänen nimesään puhtain sydämin ja tahrattomin käsin eivätkä enää odota muuta Messiaasta, silloin, tuohon aikaan, tulee päivä, jolloin heidän täytyy uskoa nämä asiat.
17. Ja Herra ojentaa jälleen toisen kerran kätensä nostaakseen kansansa sen kurjasta ja langenneesta tilasta. Niin hän ryhtyy suorittamaan kummaa tekoa ja ihmettä ihmislasten keskuudessa.
18. Niin hän antaa sanansa heille, mitkä sanat tuomitsevat heidät viimeisenä päivänä, sillä ne annetaan heille, jotta he saisivat varmuuden totisesta Messiaasta, jonka he olivat hyljänneet, ja jotta he saisivat varmuuden siitä, ettei heidän enää tarvitse odottaa Messiaasta tulevaisuutta, koska tulisi enää vain väärä Messias, joka pettäisi kansaa; sillä vain yhdestä Messiaasta ovat profeetat puhuneet, ja tämä Messias on se, jonka juutalaiset hylkäävät.
19. Sillä profeettain sanojen mukaan Messias tulee kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun minun isäni lähti Jerusalemissa; ja profeettain sanojen mukaisesti, samoin kuin Jumalan enkelin sanan mukaisesti, hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika.
20. Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut selkeästi, niin että te ette voi erehtyä. Ja niin totta kuin Herra Jumala elää, joka toi Israelin pois Egyptin maasta ja antoi Moosekselle voiman parantaa sukukunnat myrkyllisten käärmeiden purtua heitä, jos he loivat silmänsä käärmeeseen, jonka hän kohotti heidän nähtäväksensä; ja joka antoi hänelle myös vallan iskeä kallioon, niin että vesi virtasi siitä; katso, minä sanon teille, että niin totta kuin tämä kaikki on totta, ja niin totta kuin Herra Jumala elää, ei taivaan alla ole annettu muuta nimeä kuin tämä Jeesus Kristus, josta minä olen puhunut, jossa ihminen voi pelastua.
21. Siksi Herra Jumala on luvannut minulle, että tämä, minkä minä kirjoitan, talletetaan ja säilytetään ja luovutetaan minun jälkeläisilleni sukupolvesta sukupolveen, jotta Joosefille annettu lupaus täyttyisi, niin etteivät hänen jälkeläisensä milloinkaan tuhoutuisi, niin kauan kuin maa on olemassa.
22. Sen tähden nämä tiedot kulkeutuvat sukupolvesta toiseen, niin kauan kuin maa on olemassa; ja niin tapahtuu Jumalan tahdon ja mielisuosion mukaan; ja ne kansat, joilla on hallussansa se, mitä minä olen kirjoittanut, tuomitaan niiden sanojen mukaisesti, mitkä on kirjoitettu.
23. Sillä me ahkeroitsemme uterasti kirjoitustyössä saadaksemme lapsemme, ja myös veljemme, uskomaan Kristukseen ja sovituksi Jumalan kanssa; sillä me tiedämme, että me vain armosta pelastumme parhaammekin tehtyämme.
24. Ja vaikka me uskomme Kristukseen, me noudatamme Mooseksen lakia ja odotamme kestävinä Kristusta, kunnes laki tulee täytetyksi.
25. Sillä tätä varten on laki annettu; sen tähden laki on tullut meille kuolleeksi, ja meidät on tehty Kristuksessa eläviksi meidän uskomme tähden; kuitenkin noudatamme lakia, käskyjen tähden.
26. Ja me puhumme Kristuksesta, me iloitamme Kristuksesta, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta, ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat toivoa syntiensä anteeksiantoa.
27. Sen tähden me puhumme laista, jotta meidän lapsemme tietäisivät, että se on kuollut, ja jotta he tietäessään, että laki on kuollut, odottaisivat sitä elämää, joka on Kristuksessa, ja tietäisivät, mitä varten laki on annettu, ja että heidän, lain tultua täytetyksi Kristuksessa, ei tarvitse paaduttaa sydämiänsä häntä vastaan, sitten kun laki otetaan pois.
28. Ja nyt katso, kansani, te olette niskurikansa; sen tähden olen puhunut teille selkeästi, niin että te ette voi ymmärtää väärin. Ja minun puhumani sanat tulevat olemaan todistuksena teitä vastaan, sillä ne ovat riittävät neuvomaan ketä tahansa oikealle tielle; sillä oikea tie on uskominen Kristukseen häntä kieltämättä, sillä hänet kieltäessänne te kieltätte myös profeetat ja lain.
29. Ja nyt katso, minä sanon teille, että oikea tie on uskominen Kristukseen häntä kieltämättä: ja Kristus on Israelin Pyhä; sen tähden teidän on kumarruttava hänen edessään ja palveltava häntä kaikesta mielestänne, sielustanne ja voimastanne; ja jos te tämän teette, ei teitä suinkaan työnnetä pois.
30. Ja koska niin on tarpeen, teidän on noudatettava Jumalan ohjeita ja säädöksiä, kunnes Moosekselle annettu laki on täytetty.

26 LUKU

Nefin ennustusten jatkoa. Kristus on tuleva nefiläisten luo. Heidän lopullinen tuhonsa. Pakanain ajat.

1. Ja noustuaan kuolleista Kristus ilmaisee itsensä teille, lapseni ja rakkaat veljeni; ja ne sanat, jotka hän lausuu teille, ovat se laki, jota teidän on noudatettava.
2. Sillä katso, minä sanon teille, että minä olen nähnyt monen sukupolven katoavan, suuria sotia syttyvän ja riitaisuuksia ilmaantuvan kansani keskuuteen.
3. Ja kun Messias tulee, hänen syntymästänsä annetaan minun kansalleni merkkejä, ja myös hänen kuolemastansa ja ylösnousemuksestansa, ja suuri ja kauhistava on tuo päivä jumalattomille oleva, sillä he tuhoutuvat: ja he tuhoutuvat, koska he karkoittavat profeetat ja pyhät, kivittäen ja surmaten heidät; sen tähden pyhain veren huuto nousee maasta Jumalan tykö heitä vastaan.
4. Sen tähden se päivä, joka on tuleva, polttaa kaikki ne, jotka ovat ylpeitä ja jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, sanoo Herra Sebaot, sillä he ovat kuin oljenkorsia.
5. Ja ne, jotka tappavat profeettoja ja pyhiä, nielee maa syvyyksiinsä, sanoo Herra Sebaot; ja vuoret peittävät heidät, ja pyörretuulet kuljettavat heidät pois, ja rakennukset sortuvat heidän päällensä ja murskaavat heidät kappaleiksi ja jauhavat heidät tomuksi.
6. Ja he saavat vitsauksikseen ukonilmoja ja salamoita ja maanjäristyksiä ja kaikenlaisia hävityksiä, sillä Herran vihan tuli syttyä heitä vastaan, ja he ovat kuin oljenkorret, ja päivä, joka tulee, on kuluttava heidät, sanoo Herra Sebaot.
7. Oi, mitä kärsimyksiä ja tuskaa tunnen sielussani kansani surmattujen menetystä ajatlessani! Sillä minä, Nefi, olen nähnyt sen ja olen ollut vähällä menehtyä siihen Herran kasvojen edessä; mutta minun on pakko huutaa Jumalalleni: Oikeudenmukaiset ovat sinun tiesi!
8. Mutta katso, vanhurskaat, jotka kuuntelevat profeettain sanoja eivätkä tuhoa heitä, vaan odottavat lujina Kristusta niiden merkkien tähden, joita annetaan kaikesta vainoamisesta huolimatta - katso, he ovat niitä, jotka eivät huku.
9. Mutta Vanhurskauden Poika ilmestyy heille, ja hän parantaa heidät, ja hänen mukanaan he saavat rauhan, joka kestää kolmen sukupolven ajan, ja monet neljännestä sukupolvesta ehtivät vanhurskaudessa lähteä täältä.
10. Ja kun tämä on tapahtunut, kohtaa kansaani pikainen hävitys, sillä sieluni tuskista huolimatta minä olen nähnyt sen; sen tähden minä tiedän, että niin on tapahtuva; ja he myyvät itsensä tyhjästä, sillä ylpeytensä ja hulluutensa satona he joutuvat korjaamaan hävitystä; ja koska he antautuvat perkeleen palvelukseen ja pitävät pimeyden töitä valkeuden tekoja parempina, he joutuvat helvettiin.
11. Sillä Herran Henki ei ole aina kiistelevä ihmisen kanssa. Ja kun Henki lakkaa kiistelemästä ihmisen kanssa, seuraa nopea tuho, ja tämä murehduuttaa sieluani.
12. Ja kuten minä puhuin juutalaisten voittamisesta sille uskolle, että Jeesus on totinen Kristus, on myös tarpeellista saada pakanat uskomaan, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala;
13. ja että hän ilmoittaa itsensä kaikille niille, jotka uskovat häneen, Pyhän Hengen voimalla, niin, kaikille kansanheimoille, sukukunnille, kielille ja kansoille, suorittaen voimallisia ihmetekoja, tunnusmerkkejä ja ihmeitä ihmislusten keskuudessa heidän uskonsa mukaan.
14. Mutta katso, minä profetoin teille viimeisistä päivistä; niistä päivistä, jolloin Herra Jumala antaa tämän tapahtua ihmislapsille.
15. Sen jälkeen kun minun jälkeläiseni ja minun veljeni jälkeläiset ovat vaipuneet epäuskoon ja pakanat ovat kukistaneet heidät; sen jälkeen kun Herra Jumala on saartanut heidät joka puolelta ja ympäröinyt heidät valleilla ja rakentanut heitä vastaan linnoituksia, ja kun heidät niin on masennettu tomuun, ettei heitä ole olemassakaan, kirjoitetaan kuitenkin vielä vanhurskaiden sanat ja uskovien rukoukset kuullaan, eikä ketään epäuskoon sortunutta unohdeta.
16. Sillä tuhoutuneet puhuvat heille maasta, ja heidän sanansa tulevat vaimeina tomusta, he uikuttavat kuin vainajahenki; sillä Herra Jumala antaa sille kyvyn kuiskailla heistä ikään kuin se tulisi maasta; ja heidän äänensä kuiskaa tomusta.
17. Sillä näin sanoo Herra Jumala: He kirjoittavat siitä, mitä heidän keskuudessa tapahtuu, ja nämä asiat kirjoitetaan ja sinetöidään kirjaan, ja ne, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, eivät niitä saa, sillä he tahtovat hävittää sen, mikä Jumalan on.
18. Sen tähden ovat kaikki ne, jotka ovat tuhoutuneet, äkisti tuhoutuneet, ja heidän peljättäviensä joukot katoavat kuin akanat - näin sanoo Herra Jumala: Se tapahtuu silmänräpäyksessä, yht'äkkiä -
19. ja tapahtuu, että ne, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, lyödään pakanoiden kädellä.
20. Ja pakanat ovat korskeudessaan nostaneet silmänsä maasta ja ovat kompastuneet kompastuskivensä suuruuden tähden, ja he rakentavat monta kirkkoa; siitä huolimatta he hylkäävät Jumalan voiman ja ihmeteat ja saarnaavat itsellensä omaa viisauttansa ja omaa oppineisuuttansa, omaa etua tavoitellen ja runnellakseen köyhien kasvot.
21. Ja on rakennettu monta kirkkoa, jotka synnyttävät kateutta, riitaisuuksia ja vihaa.
22. Ja on myös salaisia liittoja, aivan kuin entisinä aikoina perkeleen liittojen mukaisia, sillä hän on kaiken tällaisen alullepanija, murhien ja pimeyden töiden alullepanija; ja hän taluttaa heitä kaulaan pujotetusta pellavanpehmeästä köydestä, kunnes hän sitoo heidät ainiaiksi vahvoilla köysillensä.
23. Sillä katsokaa, rakkaat veljeni, minä sanon teille, ettei Herra Jumala toimi pimeydessä.
24. Mitään hän ei tee, mikä ei olisi maailman hyväksi, sillä hän rakastaa maailmaa, jopa niin, että hän antaa oman henkensä saadakseen kaikki ihmiset vedetyksi tykönsä. Siis hän ei kiellä ketään pääsemästä osalliseksi hänen pelastuksestansa.
25. Katso, huutaako hän kenellekään, sanoen: Lähe pois tyköäni? Katso, minä sanon teille: ei; vaan hän sanoo: Tulkaa minun tyköni, te kaikki maan ääret, ostakaa maitoa ja huanajaa rahatta ja hinnatta.

26. Katso, onko hän käskenyt ketään poistumaan synagogista tai palveluhuoneistaan? Katso, minä sanon teille: ei.
27. Onko hän kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi hänen pelastuksestansa? Katso, minä sanon teille: ei; vaan hän on antanut sen vapaasti kaikille ihmisille; ja hän on käskenyt kansaansa taivuttamaan kaikkia ihmisiä parannukseen.
28. Katso, onko Herra kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi hänen hyvydestänsä? Katso, minä sanon teille: ei; vaan kaikille ihmisille, toiselle samoin kuin toisellekin, on annettu siihen oikeus, eikä ketään ole kielletty.
29. Hän kieltää pappien juonet, sillä katso, pappien juonia on se, että ihmiset saarnaavat ja asettavat itsensä maailman valkeudeksi, jotta he saisivat itsellensä etua ja maailman ylistystä; mutta Siionin menestystä he eivät etsi.
30. Katso, tämän Herra on kieltänyt; sen tähden Herra Jumala on antanut käskyn, että kaikkien ihmisten on rakastettava lähimmäisiänsä, ja tämä on rakkaus. Ja ellei heillä olisi rakkautta, he eivät olisi mitään. Jos heillä siis olisi rakkautta, he eivät antaisi Siionin työntekijän menehtyä.
31. Mutta Siionin työntekijä tekee työtä Siionin takia, sillä jos he tekevät työtä rahan takia, he hukkuvat.
32. Ja lisäksi Herra Jumala on antanut käskyn, ettei ihmisten pidä murhata, ettei heidän pidä valehdella, ettei heidän pidä varastaa, ettei heidän pidä turhaan lausua Herran, heidän Jumalansa nimeä, ettei heidän pidä kadehtia, ettei heidän pidä elättää vihaa, ettei heidän pidä riidellä keskenänsä, ettei heidän pidä tehdä huorin, ja ettei heidän pidä tehdä mitään näistä; sillä joka sellaista tekee, on hukkuva.
33. Sillä mikään näistä pahoista teoista ei tule Herralta, sillä hän tekee ihmislasten keskuudessa sellaista, mikä on hyvää, ja hän tekee vain sellaista, mikä on selkeää ihmislapsille; ja hän kutsuu heitä kaikkia tulemaan tykönsä hänen hyvydestänsä nauttimaan, eikä hän kiellä ketään, joka tulee hänen tykönsä, olipa tämä musta tai valkoinen, orja tai vapaa, miehen- taikka naisenpuoli; ja hän muistaa pakanan, ja kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaiset, sekä juutalaiset että pakanat.

27 LUKU

Nefin ennustusten jatkoa. Pahoja kohtaavat Jumalan tuomiot. Sinetöity kirja. Kirjantaitamon mies. Kolme silminnäköjää. Kumma teko ja ihme.

1. Mutta katso, viimeisinä aikoina eli pakanain aikoina - katso, kaikki pakanakansat ja myös juutalaiset, sekä ne, jotka tähän maahan tulevat että ne, jotka tulevat elämään muissa maissa, jopa kaikissa maissa maan päällä, katso, he juopuvat kauhistuksista - ja kun tuo päivä tulee, Herra Sebaot etsiskelee heitä ukkosenjylinässä ja maanjäristyksessä, kovassa pauhinassa, myrskyssä ja rajuilmassa, kuluttavan tulen liekissä.
2. Ja kaikki kansat, jotka sotivat Siionia vastaan ja jotka sitä ahdistavat, ovat kuin yöllinen uninäky; heidän laitansa on kuin nälkäisen miehen, joka unissaan on syövinänsä, mutta herää, ja hänen sielunsa on tyhjä, tai kuin janoisen miehen, joka unissaan on juovinansa, mutta herää, ja katso, hän on nääntynyt, ja hänen sielunsa janoaa; juuri niin on oleva kaikki kansain lauma, joka sotii Siionin vuorta vastaan.
3. Sillä katsokaa te kaikki, jotka jumalattomia tekoja teette, hillitkää itsenne ja ihmetelkää, sillä te tulette kirkaisemaan ja huutamaan; te tulette juopumaan, mutta ette viinistä, te tulette hoipertelemaan, mutta ette väkijuomasta.
4. Sillä katso, Herra on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen. Sillä katso, te olette sulkeneet silmänne ja te olette hyljänneet profeetat; ja teidän hallitsijanne ja näkijät hän on kätkenyt teidän pahuutenne tähden.
5. Ja tapahtuu, että Herra Jumala tuo teille erään kirjan sanat, ja ne ovat niiden sanoja, jotka ovat nukkuneet.
6. Ja katso, kirja on sinetöity, ja kirjassa on ilmoitus jumalalta hamasta maailman alusta sen loppuun saakka.
7. Sen tähden niitä asioita, jotka on sinetöity, ei näiden sinetöityjen asioiden tähden luovuteta ihmisten pahuuden ja kauhistusten päivänä. Sen tähden kirjaa ei luovuteta heille.
8. Vaan kirja luovutetaan eräälle miehelle, ja hän luovuttaa kirjan sanat, jotka ovat niiden sanoja, jotka ovat uinuneet tomussa, ja hän luovuttaa nämä sanat eräälle toiselle;
9. mutta niitä sanoja, jotka ovat sinetöidyt, hän ei luovuta, eikä hän luovuta kirjaa. Sillä kirja sinetöidään Jumalan voimalla, ja sinetöity ilmoitus pidetään kirjassa Herran hyväksinäkemään aikaan saakka, jolloin ne tulevat esille; sillä katso, ne ilmoittavat kaiken, maailman perustamisesta sen loppuun saakka.
10. Ja tulee päivä, jolloin kirjan sinetöidyt sanat luetaan katoilta; ja ne luetaan Kristuksen voimalla; ja kaikki ilmoitetaan ihmislapsille, mitä koskaan on ihmislasten keskuudessa ollut ja mitä koskaan on maailman loppuun mennessä oleva.
11. Sen tähden kirja salataan maailman silmiltä sinä päivänä, jolloin se luovutetaan miehelle, josta olen puhunut, niin etteivät kenenkään silmät näe sitä, paitsi kolmea todistajaa, jotka näkevät sen Jumalan voimalla sen miehen lisäksi, jolle kirja luovutetaan: ja he todistavat kirjan ja sen sisällön totuuden puolesta.
12. Eikä kukaan muu saa sitä nähdä, paitsi muutamat harvat Jumalan tahdosta, voidakseen todistaa hänen sanastaan ihmislapsille, sillä Herra Jumala on sanonut, että uskollisten sanat kuuluvat kuin vainajain puhumina.
13. Sen tähden Herra Jumala on ryhtyvä kirjan sanojen ilmoittamiseen: ja niin monen todistajan suulla kuin hän hyväksi näkee, hän on vahvistava sanansa; ja voi sitä, joka hylkää Jumalan sanan!
14. Mutta katso, on tapahtuva, että Herra Jumala sanoo sille, jolle hän luovuttaa kirjan: Ota nämä sanat, joita ei ole sinetöity, ja luovuta ne jollekulle toiselle, jotta hän näyttäisi niitä kirjantaitavalle, sanoen: Lue tämä, minä pyydän sinua. Ja kirjantaitava sanoo: Tuo kirja tänne, niin minä luen, mitä siinä on.
15. Ja he sanovat näin maailman kunnian ja oman etunsa tähden eikä Jumalan kunnian tähden.

17. Ja mies sanoo: En voi tuoda kirjaa, sillä se on sinetöity.
18. Silloin kirjantaitava sanoo: Minä en taida sitä lukea.
19. Sen vuoksi tapahtuu, että Herra Jumala taaskin luovuttaa kirjan ja sen sanat kirjantaitamattomalle; ja kirjantaitamaton sanoo: Minä en ole saanut oppia.
20. Silloin Herra Jumala sanoo hänelle: Kirjantaitavien ei pidä sitä lukeman, sillä he ovat sen hyljänneet, ja minä kykenen tekemään oman työni; sen tähden lue sinä sanat, jotka minä annan sinulle.
21. Älä kajoa siihen, mikä on sinetöity, sillä minä ilmoitan sen itse sopivaksi katsomallani ajalla, sillä minä olen näyttävä ihmislapsille, että minä kykenen tekemään oman työni.
22. Kun siis olet lukenut sanat, jotka olen käskenyt sinun lukea, ja saanut todistajat, jotka olen sinulle luvannut, sinetöi jälleen kirja ja kätke ne minun haltuuni, jotta minä tallettaisın sanat, joita sinä et ole lukenut, siihen saakka, kunnes minä omassa viisaudessani näen soveliaaksi paljastaa kaiken ihmislapsille.
23. Sillä katso, minä olen Jumala; ja minä olen ihmeiden Jumala; ja minä olen näyttävä maailmalle, että minä olen sama eilen, tänään ja iankaikkisesti; ja minä vaikutan ihmislasten keskuudessa vain heidän uskonsa mukaan.
24. Ja taaskin tapahtuu, että Herra sanoo hänelle, joka on lukeva hänelle luovutettavat sanat:
25. Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta on loitontanut sydämensä kauas minusta, ja heidän pelkonsa minua kohtaan on ihmiskäskeyn opetettua -
26. sen tähden minä ryhdyn suorittamaan tämän kansan keskuudessa kummaa tekoa, niin, kummaa tekoa ja ihmettä, sillä heidän viisaidensa ja oppineidensa viisaus häviää ja heidän ymmärtäväistensä ymmärrys kätketään.
27. Ja voi niitä, jotka syvälle yrittävät kätkeä hankkeensa Herralta! Ja heidän tekonsa ovat pimeydessä; ja he sanovat: Kuka meitä näkee, kuka meistä tietää? Ja he sanovat myös: Totisesti teidän asiain ylösalaisinkääntämisenne arvostellaan samoin kuin valajan savi. Mutta katso, minä näytän heille, sanoo Herra Sebaot, että minä tiedän kaikki heidän tekonsa. Sillä sanooko työ tekijästään: Ei hän ole minua tehnyt? Tai sanooko rakettu rakentajastaan: Ei hän mitään ymmärrä?
28. Mutta katso, sanoo Herra Sebaot: Minä näytän ihmislapsille, että on vain lyhyt hetki enää, niin Libanon muutetaan viljavaksi vainioksi; ja viljava vainio on metsän veroinen.
29. Ja sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat, ja sokeiden silmät näkevät synkeydestä ja pimeydestä.
30. Ja myös nöyrien luku kasvaa, ja heidän ilonsa on oleva Herrassa, ja köyhät ihmisten seassa riemuitsevat Israelin Pyhässä.
31. Sillä niin totta kuin Herra elää, he saavat nähdä, että väkivaltaisesta on tullut loppu ja pilkkaaja hävinnyt ja kaikki vääryyteen valppaat ovat tuhotut;
32. sekä ne, jotka ihmisen tekevät syntiseksi sanan tähden ja virittävät paulan sille, joka heitä portissa ojentaa ja jotka mitättömän asian takia vanhurskaan sivuun työntävät.
33. Näin sanoo sen tähden Herra, joka lunasti Aabrahamin, Jaakobin huoneesta: Ei Jaakob enää joudu häpeään eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene.
34. Mutta kun hän näkee lapsensa, minun kätteni työn, keskuudessaansa, he pyhittävät minun nimeni ja pyhittävät Jaakobin Pyhän ja pelkäävät Israelin Jumalaa.
35. Myös hengessään eksyneet käsittävät ymmärryksen ja napisevaiset ottavat oppia.

28 LUKU

Nefin ennustusten jatkoa. Myöhempien aikojen kirkot ja olosuhteet. Perkeleen valtakunta on järkkövä. Ihmisten tekemät harhauttavat käskyt.

1. Ja nyt, katso, veljeni, minä olen puhunut teille sen mukaisesti kuin Henki on minua puhumaan ahdistanut; sen tähden minä tiedän, että näiden asioiden totisesti täytyy tapahtua.
2. Ne asiat, mitkä tästä akirjasta kirjoitetaan, ovat erittäin suuriarvoiset ihmislapsille ja erityisesti meidän jälkeläisillemme, jotka ovat Israelin huoneen jäännös.
3. Sillä tapahtuu sinä päivänä, että kirkot, joita on perustettu, mutta ei Herralle, sanovat toinen toisellensa: Katso, minä, minä olen Herran; ja toiset sanovat: Minä, minä olen Herran; ja siten sanoo jokainen, joka on perustanut kirkkoja, mutta ei Herralle.
4. Ja he kiistelevät keskenänsä, ja heidän pappinsa kiistelevät keskenänsä, ja he opettavat oman oppineisuutensa mukaan, kieltäen Pyhän Hengen, joka sanat antaa.
5. Ja he kieltävät Jumalan, Israelin Pyhän, voiman, ja he sanovat kansalle: Kuulkaa meitä ja kuulkaa ohjeitamme, sillä katsokaa, ei ole Jumalaa meidän päivinämmme, sillä Herra ja Lunastaja on työnsä suorittanut, ja hän on antanut voimansa ihmisille;
6. katso, kuulkaa minun neuvoani; jos he sanovat, että on tapahtunut ihme Herran käden kautta, älkää sitä uskoko, sillä tänä päivänä hän ei ole ihmeiden Jumala; hän on tehnyt työnsä.
7. Tulevatpa monet sanomaan: Syökää, juokaa ja olkaa iloisia, sillä huomenna me kuolemme, ja meidän käy hyvin.
8. Ja on myös monia, jotka sanovat: syökää, juokaa ja olkaa iloisia, mutta silti Jumalaa peljätäkää - hän teidät vanhurskauttaa, jos piestä syntiä teette; vähän valehdelkaa, käyttäkää eduksenne lähimmäisenne sanoja, kaivakaa kuoppa naapurillemme; ei siinä ole mitään pahaa; tätä kaikkea tehkää, sillä huomenna me kuolemme; ja jos vikapäitä olemmekin, Jumala rankaisee meitä parilla lyönnillä, ja lopuksi meidät pelastetaan Jumalan valtakuntaan.
9. Monet tulevat tällä tavoin opettamaan vääriä, onttoja ja hulluja oppeja, sydämessään ylvästellen ja yrittäen syvälle kätkeä Herralta hankkeensa; ja heidän tekonsa ovat pimeyden tekoja.
10. Ja pyhien veri huutaa maasta heitä vastaan.
11. Kaikki he ovat eksyneet tieltä; kaikki he ovat turmeltuneet.

12. Ylpeyden tähden, väärin opettajien ja väärän opin tähden heidän kirkkonsa ovat turmeltuneet, ja heidän kirkkonsa ovat ylentäneet itsensä; ylpeys röyhistää heidän rintaansa.
13. Vaivaisia he rosvoavat upeiden pyhäkköjensä tähden; he rosvoavat vaivaisia komeiden vaatteidensa tähden; ja he vainoavat nöyriä ja sydämeltään köyhiä, sillä ylpeys röyhistää heidän rintaansa.
14. He kulkevat jäykin niskoin ja pystypäin; ylpeyden, jumalattomuuden, kauhistusten ja haureuden tähden he kaikki ovat poikenneet pois, lukuunottamatta muutamia harvoja, jotka ovat Kristuksen nöyriä seuraajia; kuitenkin johdetaan heitäkin niin, että he monessa tapauksessa erehtyvät, sillä heitä on opetettu ihmiskäskyjen mukaan.
15. Voi viisaita, oppineita ja rikkaita, joiden rintaa röyhistää heidän sydämensä ylpeys, ja kaikkia niitä, jotka vääriä oppeja saarnaavat, ja kaikkia niitä, jotka haureutta harjoittavat ja Herran suoran tien vääristelevät, voi, voi, voi niitä, sanoo Herra Jumala Kaikkivaltias, sillä heidät syöstään helvettiin!
16. Voi niitä, jotka verukkeella vanhurskaan sivuun työntävät ja pilkkaavat sitä, mikä hyvää on, sanoen, ettei sillä ole arvoa! Sillä tulee päivä, jolloin Herra Jumala rientää koettelemaan maan asukkaita; ja sinä päivänä, jolloin he ovat täysin synnissä kypsät, he hukuvat.
17. Mutta katso, jos maan asukkaat tekevät parannuksen jumalattomuudestaan ja kauhistuksistaan, heitä ei hävitetä, sanoo Herra Sebaot.
18. Mutta katso, tuon suuren ja iljettävän kirkon, kaiken maan porton, pitää sortuman maahan, ja sen sortuminen on oleva suuri.
19. Sillä perkeleen valtakunnan pitää järkkymän, ja ne, jotka siihen kuuluvat, tulevat pakostakin herätetyiksi parannukseen, sillä muuten perkele kytkee heidät iankaikkisiin kahleisiinsa, ja he yltyvät vihaan ja hukuvat;
20. sillä katso, sinä päivänä hän raivoaa ihmislasten sydämissä ja nostattaa heitä vihaan sitä vastaan, mikä hyvää on.
21. Ja toiset hän tynnyttää ja tuodittaa heidät lihalliseen turvallisuuden tunteeseen, niin että he sanovat: Kaikki on hyvin Siionissa; Siion menestyy, kaikki on hyvin - ja siten perkele pettää heidän sielujansa ja johdattaa heidät varoen ja huolehtien helvettiin.
22. Ja katso, toiset hän taivuttaa imartelullaan ja välttää, ettei helvettä olekaan; ja hän sanoo heille: Minä en ole perkele, sillä sellaista ei ole olemassa - ja näin hän kuiskuttelee heidän korvaansa, kunnes hän kietoo heidät kauhistaviin kahleisiinsa, joista ei irtipääsyä ole.
23. He ovat kuoleman ja helvetin kahleissa; ja kuolema ja helvetti ja perkele ja kaikki, jotka ovat joutuneet näiden valtoihin, joutuvat seisomaan Jumalan valtaistuimen edessä, tullakseen tuomituiksi tekojensa mukaan, ja sieltä heidän on mentävä siihen paikkaan, joka heille on valmistettu, tuli- ja tulikivijärveen, mikä on loputon vaiva.
24. Voi sen tähden sitä, joka Siionin hyvyydessä lepää!
25. Voi sitä, joka huudahtaa: Kaikki on hyvin!
26. Voi sitä, joka kuuntelee ihmiskäskyä, kieltäen Jumalan voiman ja Pyhän Hengen lahjan!
27. Niin, voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet, emmekä enää mitään tarvitse!
28. Ja voi vihdoin kaikkia niitä, jotka vapisevat ja ovat vihoissansa Jumalan totuudesta! Sillä katso, se, joka on rakennettu kalliolle, ottaa sen ilolla vastaan; ja se, joka on rakennettu hiekkaperustalle, pelkää sortuvansa.
29. Voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet Jumalan sanan, emmekä me tarvitse enempää Jumalan sanaa, sillä meillä on kyllin!
30. Sillä katso, näin sanoo Herra Jumala: Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, käskyn käskyn päälle, vähän siellä ja vähän täällä; ja autuaita ovat ne, jotka kuulevat minun käskyni ja kallistavat korvansa minun neuvoilleni, sillä he oppivat viisautta; sillä sille, joka ottaa vastaan, minä annan enemmän; ja niiltä, jotka sanovat: Meillä on kyllin, otetaan pois sekin, mitä heillä on.
31. Kirottu on se, joka panee turvansa ihmiseen taikka tekee lihan käsivarreksensa taikka kuuntelee ihmiskäskyä, elleivät heidän käskynsä ole Pyhän Hengen voimasta annetut.
32. Voi pakanoita, sanoo Herra Jumala Sebaot! Sillä vaikka minä päivästä päivään ojennan heitä kohti käsivarttani, he kieltävät minut; kuitenkin minä olen armahtava heitä, sanoo Herra Jumala, jos he tekevät parannuksen ja tulevat minun tyköni; sillä minun käteni on ojennettuna koko päiväkauden, sanoo Herra Jumala Sebaot.

29 LUKU

Nefin ennustusten jatkoa. Pakanat ja Raamattu. Muita aikakirjoja. Jumalan sanat tullaan kokoamaan yhteen.

1. Mutta katso, on monia - sinä päivänä, jolloin minä ryhdyn tekemään heidän keskuudessaan kummaa tekoa, jotta muistaisin lupaukseni, jotka olen tehnyt ihmislapsille, jotta ojentaisin käteni taaskin, toisen kerran, hankkiakseni itselleni kansani, joka on Israelin huonetta;
2. ja myöskin, jotta muistaisin lupaukset, jotka olen antanut sinulle, Nefi, ja myös isällesi, siitä, että minä muistan jälkeläisiäsi; ja että teidän jälkeläistenne sanat tulevat minun suustani teidän jälkeläisillenne; ja minun sanojeni vihellyskutsu kuuluu maan ääriin saakka, viirinä kansalleni, joka on Israelin huonetta;
3. ja koska minun sanojeni vihellyskutsu kuuluu, monet pakanoista sanovat: Raamattu! Raamattu! Meillä on jo Raamattu, eikä voi muuta Raamattua olla.
4. Mutta näin sanoo Herra Jumala: Voi mielettömiä, he saavat Raamatun; ja se on syntynyt juutalaisten, minun vanhan liitonkansani, keskuudessa. Ja miten he kiittävät juutalaisia Raamatusta, jonka he saavat näiltä? Mitä ajattelevatkaan pakanat? Muistavatko he juutalaisten vaelluksia ja vaivoja ja kärsimyksiä sekä heidän uutteruuttaan minun tahtoni täyttämässä tuodessaan pakanoille pelastusta?
5. Oi te pakanat, oletteko muistaneet juutalaisia, minun vanhaa liitonkansaani? Ette; vaan te olette heitä kironneet ja vihanneet ettekä ole koettaneet heitä auttaa. Mutta katso,

minä käännän kaiken tämän teidän itsenne päälle, sillä minä, Herra, en ole unohtanut kansaani.

6. Sinua mielehtöntä, joka sanot: Raamattu, meillä on jo Raamattu, emmekä me enää tarvitse muuta Raamattua. Oletteko saaneet Raamattua muilta kuin juutalaisilta?
7. Ettekö te tiedä, että kansoja on enemmän kuin yksi? Ettekö te tiedä, että minä, Herra teidän Jumalanne, olen luonut kaikki ihmiset, ja että minä muistan niitä, jotka ovat merensaarilla; ja että minä hallitsen ylhäällä taivaissa ja alhaalla maan päällä; ja että minä tuon sanani ihmislapsille, kaikille maan kansoille?
8. Miksi napisette saadessanne enemmän sanaani? Ettekö tiedä, että kahden kansan todistus on teille vakuutena siitä, että minä olen Jumala, että minä muistan toisen kansan samoin kuin toisenkin? Sen tähden minä puhun samat sanat toiselle kansalle samoin kuin toisellekin. Ja kun nämä kaksi kansaa sulautuvat yhdeksi, myös näiden kahden kansan todistukset sulautuvat yhdeksi.
9. Ja minä teen tämän, jotta todistaisin monelle, että minä olen sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja että minä julistan sanani oman hyväksikäntemiseni mukaan. Ja sen tähden, että olen yhden sanan puhunut, teidän ei pidä luulla, etten voi puhua toista, sillä minun työni ei ole vielä päättynyt, vaan se jatkuu ihmisen loppuun saakka ja vielä tämän jälkeenkin iankaikkisiin aikoihin asti.
10. Sen tähden, että teillä on Raamattu, teidän ei siis pidä luulla, että se sisältää kaikki minun sanani; eikä teidän myöskään pidä luulla, etten ole enemmän määrännyt kirjoitettavaksi.
11. Sillä minä käsken kaikkia ihmisiä, sekä idässä että lännessä ja pohjoisessa ja etelässä, sekä merensaarilla asuvia, kirjoittamaan ne sanat, jotka minä puhun heille: sillä niiden kirjojen perusteella, joita kirjoitetaan, minä tuomitsen maailman, jokaisen ihmisen tekonsa mukaan, sen mukaan, mitä on kirjoitettu.
12. Sillä katso, minä puhun juutalaisille, ja he kirjoittavat sen; ja minä puhun myös nefiläisille ja he kirjoittavat sen; ja minä puhun myös muille Israelin huoneen sukukunnille, jotka olen johdattanut pois, ja he kirjoittavat sen; minä puhun myös kaikille maan kansoille, ja he kirjoittavat sen.
13. Ja tulee tapahtumaan, että juutalaiset saavat nefiläisten sanat ja nefiläiset saavat juutalaisten sanat; ja nefiläiset ja juutalaiset saavat Israelin kadonneitten sukukuntien sanat; ja Israelin kadonneet sukukunnat saavat nefiläisten ja juutalaisten sanat.
14. Ja on tapahtuva, että minun kansani, joka on Israelin huonetta, kootaan kotiin omistamiinsa maihin; ja myöskin minun sanani kootaan yhteen. Ja minä näytän niille, jotka taistelevat minun sanaani vastaan ja minun kansaani vastaan, joka on Israelin huonetta, että minä olen Jumala ja että minä tein liiton Aabrahamin kanssa, että minä iankaikkisesti muistaisin hänen jälkeläisensä.

30 LUKU

Nefin ennustusten jatkoa. Kääntyneet pakanat luetaan kuuluviksi liitonkansaan. Juutalaiset ja laamanilaiset muuttuvat uskoviksi. Jumalattomat tuhoutuvat.

1. Ja katsokaa, rakkaat veljeni, nyt haluaisin puhua teille; sillä minä, Nefi, en sallisi teidän pitävän itseänne vanhurskaampina kuin pakanat tulevat olemaan. Sillä katso, ellette pidä Jumalan käskyjä, te kaikki hukutte samalla lailla; eikä teidän pidä niiden sanojen takia, jotka on puhuttu, luulla, että pakanat täydellisesti tuhottaisiin.
2. Sillä katso, minä sanon teille, että jokainen pakana, joka tekee parannuksen, on Herran liitonkansaa; ja jokainen juutalainen, joka ei tee parannusta, hyljätään, sillä Herra tekee liiton vain sen kanssa, joka tekee parannuksen ja uskoo hänen Poikaansa, joka on Israelin Pyhä.
3. Ja nyt minä profetoin vielä jotakin juutalaisista ja pakanoista. Sillä sen jälkeen kun kirja, josta olen puhunut, tulee ilmi ja kirjoitetaan pakanoille ja sinetöidään jälleen Herralle, on monia, jotka uskovat ne sanat, jotka on kirjoitettu; ja he tuovat ne meidän jälkeläistemme jäännökselle.
4. Ja silloin meidän jälkeläistemme jäännös saa tietää, kuinka me olemme syntyisin Jerusalemissa ja kuinka he ovat juutalaisten jälkeläisiä.
5. Ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumia julistetaan heidän keskuudessaan; ja siten he oppivat uudelleen tuntemaan esi-isänsä sekä Jeesuksen Kristuksen, kuten heidän esi-isänsä tunsivat hänet.
6. Ja silloin he iloitsevat; sillä he tietävät, että se on heille Jumalan kädestä tullut siunaus; ja sokaisevat suomet alkavat pudota heidän silmistään; eikä monikaan sukupolvi ennäätä vaihtua heidän keskuudessaan, ennen kuin he ovat muuttuneet valkoiseksi ja kaunis-katsantoiseksi kansaksi.
7. Ja on tapahtuva, että hajaannuksessa asuvat juutalaisetkin alkavat uskoa Kristukseen, ja he alkavat kerääntyä yhteen maan päällä; ja kaikki, jotka uskovat Kristukseen, muuttuvat myöskin kaunis-katsantoiseksi kansaksi.
8. Ja tapahtuu, että Herra Jumala aloittaa työnsä kaikkien kansanheimojen, sukukuntien, kielten ja kansojen keskuudessa toteuttaakseen kansansa ennalleen saattamisen maan päällä.
9. Ja Herra Jumala tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrien tähden. Suunsa sauvalla hän lyö maata; surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä.
10. Sillä pian tulee aika, jolloin Herra Jumala panee toimeen suuren jaon kansan keskuudessa, ja jumalattomat hän tuhoaa; ja hän säästää kansansa, vaikka hän tulella on tuhoava jumalattomat.
11. Ja vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö, ja uskollisuus hänen lanteidensa side.
12. Ja silloin susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri makaa volhan vieressä; vasikka ja nuori leijona ja syöttöhärkä ovat yhdessä, ja pieni lapsi niitä paimentaa.
13. Ja lehmä ja karhu käyvät laimella; niiden vasikat ja pennut yhdessä makaavat, ja jalopeura syö olkia kuin härkä.

14. Ja imeväinen leikittelee kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu pistää kätensä myrkkyliskon luolaan.
15. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren.
16. Sen tähden kaikkien kansojen teot tehdään tiettäväksi, kaikki asiat tehdään tiettäväksi ihmislapsille.
17. Ei ole mitään salaista, mikä ei tulisi ilmi; ei ole pimeyden työtä, jota ei valkeus paljastaisi; eikä ole mitään maan päällä sinetöityä, mitä ei auki murrettaisi.
18. Sen tähden kaikki, mitä ihmislapsille on ilmoitettu, ilmaistaan sinä päivänä; eikä saatanaalla ole pitkään aikaan enää valtaa ihmislasten sydämiin. Ja nyt, rakkaat veljeni, minun täytyy lopettaa puheeni.

31 LUKU

Nefin ennustusten jatkoa. Miksi Vapahtaja oli kastettava. Suora ja kaita tie.

1. Ja nyt minä, Nefi, lakkaan profetoimasta teille, rakkaat veljeni. Ja minä voin kirjoittaa vain muutamia asioita, joiden tiedän varmasti täytyvän tapahtua; ja voin myös kirjoittaa vain vähän veljeni Jaakobin sanoista.
2. Sen tähden se, mitä olen kirjoittanut, on kyllin, paitsi muutamia sanoja, jotka minun on puhuttava Kristuksen opista; minä puhun teille sen tähden selkeästi, kuten profetomisenikin on ollut selkeää.
3. Sillä minun sieluni iloitsee selkeydestä, sillä tällä tavalla Herra Jumala toimii ihmislasten keskellä. Sillä Herra Jumala antaa ymmärrykselle valoa; sillä hän puhuu ihmisille kullakin omalla kielellänsä, jotta he ymmärtäisivät.
4. Sen tähden minä tahtoisin teidän muistavan, että minä olen puhunut teille siitä profetasta, jonka Herra on näyttänyt minulle, ja joka on kastava Jumalan Karitsan, joka on pois ottava maailman synnit.
5. Ja jos nyt Jumalan Karitsan, joka on pyhä, pitää tulla kastetuksi vedellä, jotta hän täyttäisi kaiken vanhurskauden, niin kuinka paljon tärkeämpää silloin onkaan, että meidät, jotka olemme epäpyhiä, kastetaan, ja myöskin vedellä!
6. Ja nyt minä haluaisin kysyä teiltä, rakkaat veljeni, millä tavoin Jumalan Karitsa täytti kaiken vanhurskauden, kun hänet kastettiin vedellä?
7. Tehän tiedätte, että hän oli pyhä? Mutta vaikka hän on pyhä, hän osoittaa ihmislapsille, että hän nöyryyttää itsensä Isän edessä lihan mukaan ja todistaa Isälle, että hän olisi kuuliainen hänelle pitämällä hänen käskynsä.
8. Sen tähden, kun hänet oli kastettu vedellä, Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä kyyhkysen muodossa.
9. Ja taaskin se esimerkki, minkä hän näyttää ihmislapsille, osoittaa heille, kuinka suora on se polku ja kuinka ahdas se portti, josta heidän on mentävä sisälle.
10. Ja hän sanoi ihmislapsille: Seuraa minua. Mutta, rakkaat veljeni, voimmeko me seurata Jeesusta, ellemme halua pitää Isän käskyjä?
11. Ja Isä sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus ja antakaa kastaa itsenne rakkaan Poikani nimeen.
12. Ja myös Pojan ääni tuli minulle sanoen: Sille, joka on kastettu minun nimeeni, Isä antaa Pyhän Hengen kuten minulle; seuraa siis minua ja tee sitä, mitä olet nähnyt minun tekevän.
13. Sen tähden, rakkaat veljeni minä tiedän, että jos te seuraatte Poikaa vakaalla sydämellä lankeamatta ulkokultaisuuteen ja petollisuuteen Jumalan edessä, ja rehellisin aikomuksin, tehden parannuksen synneistänne, todistaen Isälle, että olette valmiit ottamaan päällenne Kristuksen nimen kasteen kautta - siis seuraamalla Herraanne ja Vapahtajaanne veteen hänen sanansa mukaisesti - niin katso, silloin te saatte Pyhän Hengen; silloin tulee kaste tulella ja Pyhällä Hengellä; ja silloin te osaatte puhua enkelten kielellä ja veisata ylistystä Israelin Pyhälle.
14. Mutta katsokaa, rakkaat veljeni, näin tuli Pojan ääni minulle, sanoen: Jos te sen jälkeen, kun olette tehneet parannuksen synneistänne ja todistaneet Isälle vesikasteen kautta, että olette valmiit pitämään minun käskyni, ja kun olette saaneet tulen ja Pyhän Hengen kasteen ja osaatte puhua uudella kielellä, enkelten kielellä, kieltäisitte minut, olisi ollut parempi teille, ettette olisi minua tunteneet.
15. Ja minä kuulin Isältä tulevan äänen sanovan: Totisesti minun Rakkaani sanat ovat vakaat ja todet. Joka kestää loppuun saakka, se pelastuu.
16. Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tiedän tämän nojalla, että ellei ihminen kestä loppuun saakka, elävän Jumalan Pojan esimerkkiä seuraten, hän ei voi pelastua.
17. Tehkää siis siten, kuin olen teille sanonut nähneeni Herranne ja Lunastajanne tekevän; sillä tämän tähden se kaikki on minulle näytetty, jotta te tuntisitte portin, josta teidän on mentävä sisälle. Sillä portti, josta teidän on mentävä sisälle, on parannus ja vesikaste; ja sitten tulee teidän syntienne anteeksiantaminen tulella ja Pyhällä Hengellä.
18. Ja silloin te olette tällä suoralla ja kaidalla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään; niin, te olette menneet sisälle portista; te olette tehneet Isän ja Pojan käskyjen mukaisesti; ja te olette saaneet Pyhän Hengen, joka todistaa Isästä ja Pojasta, jotta täytyisi hänen antamansa lupaus, että jos menette tästä portista sisälle, te saatte sen.
19. Ja nyt, rakkaat veljeni, haluaisin kysyä, onko teidän astuttuanne tälle suoralle ja kaidalle polulle kaikki tehty? Katso, minä sanon teille: Ei; sillä - niin pitkälle olette päässeet ainoastaan Kristuksen sanan kautta, järkkymättömässä uskossa häneen, täydelleen hänen ansioihinsa turvautuen, joka on voimallinen pelastamaan.
20. Sen tähden teidän pitää kiiruhtaa eteenpäin kestävinä Kristuksessa, mielessänne täydellinen toivon rakkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Jos siis kiiruhdatte eteenpäin Kristuksen sanasta iloiten ja kestätte loppuun saakka, niin katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.
21. Ja nyt katsokaa, rakkaat veljeni, tämä on se tie: eikä ole taivaan alla muuta tietä eikä nimeä annettu, jossa ihminen voi pelastua Jumalan valtakuntaan. Ja katso, tämä on

Kristuksen oppi ja Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen, mikä on yksi Jumala, ilman loppua, ainoa ja totinen oppi. Amen.

32 LUKU

Nefin ennustusten jatkoa. Enkelten kieli. Pyhän Hengen tehtävä.

1. Ja nyt katso, rakkaat veljeni, arvelen teidän jonkin verran pohtivan sydämässänne, mitä teidän pitäisi tehdä astuttuanne tälle tielle. Mutta katso, miksi te pohditte tällaista sydämässänne?
2. Ettekö muista minun sanoneen teille, että te Pyhän Hengen saatuanne osaatte puhua enkelten kielellä? Ja kuinka nyt taitaisitte puhua enkelten kielellä muuten kuin Pyhän Hengen kautta?
3. Enkelit puhuvat Pyhän Hengen voimalla; sen tähden he puhuvat Kristuksen sanoja. Sen tähden minä sanoin teille: Iloitkaa Kristuksen sanoista; sillä katsokaa, Kristuksen sanat ilmoittavat teille kaiken, niitä teidän on tehtävä.
4. Jos ette sen tähden minun nämä sanat puhuttuani voi ymmärtää, mitä minä olen sanonut, se johtuu siitä, että te ette ano ettekä kolkuta; sen tähden te ette pääse valkeuteen, vaan teidän pitää pimeydessä hukkuman.
5. Sillä katso, jälleen minä sanon teille, että jos te astutte tälle tielle ja saatte Pyhän Hengen, se näyttää teille kaiken, mitä teidän on tehtävä.
6. Katsokaa, tämä on Kristuksen oppi, eikä mitään muuta oppia anneta, ennen kuin hän lihassa ilmoittaa itsensä teille. Ja kun hän ilmoittaa itsensä teille lihassa, noudattakaa sitä, mitä hän teille sanoo.
7. Enkä minä, Nefi, nyt voi sanoa enempää; Henki pysähdyttää minun sanani, ja minun on vain murehdittava ihmisten epäuskoa, jumalattomuutta, tietämättömyyttä ja niskuruutua, sillä he eivät etsi tietoa eivätkä ymmärrä suurta viisautta, kun se heille selkeässä muodossa annetaan, niin selkein sanoin kuin konsanaan mahdollista.
8. Ja nyt, rakkaat veljeni, minä huomaan, että te vielä pohditte sydämässänne; ja minua murehduuttaa, että minun täytyy puhua tästä asiasta. Sillä jos te kuuntelisitte Henkeä, joka opettaa ihmisiä rukoilemaan, te tietäisitte, että teidän täytyy rukoilla; sillä paha henki ei opeta ihmistä rukoilemaan, vaan opettaa hänelle, ettei hänen pidä rukoilla.
9. Mutta katso, minä sanon teille, että teidän pitää aina rukoilla, uupumatta; ettei sinun pidä tehdä niitään Herralle, ellet Kristuksen nimessä ensin rukoile Isää pyhittämään sinulle sinun työsi ja toimesi, niin että ne koituisivat sinun sielusi menestykseksi.

33 LUKU

Nefin jäähyväistodistus. Hän ei ole kirjoituksessa niin voimallinen kuin puheessa. Hänen suuri huolensa kansastaan.

1. Ja nyt minä, Nefi, en voi kirjoittaa kaikkea, mitä kansani keskuudessa on opetettu; enkä minä ole voimallinen kirjoituksessa, niin kuin olen puheessa; sillä kun ihminen puhuu Pyhän Hengen voimalla, kuljettaa Pyhän Hengen voima hänen sanansa ihmislasten sydämiin.
2. Mutta katso, on monia, jotka paaduttavat sydämensä Pyhää Henkeä vastaan, niin ettei sillä ole mitään sijaa heissä; sen tähden he hylkäävät paljon sellaista, mitä on kirjoitettu, ja pitävät sitä arvottomana.
3. Mutta minä, Nefi, olen kirjoittanut sen, mitä olen kirjoittanut, ja minä pidän sitä erittäin suuriarvoisena, ja varsinkin omalle kansalleni. Sillä minä rukollen alati heidän puolestaan päivällä, ja minun kyneleeni kostuttavat päänaluseni yöllä heidän tähtensä; ja minä huudan Jumalani puoleen uskossa, tietäen, että hän kuulee huutoni.
4. Ja minä tiedän, että Herra Jumala pyhittää minun rukoukseni kansani hyödyksi. Ja ne sanat, jotka minä olen heikkoudessa kirjoittanut, muuttuvat heihin nähden väkeviksi, sillä ne kehoittavat heitä tekemään hyvää; ne kertovat heille heidän isistään, ja ne puhuvat Jeesuksesta ja kehoittavat heitä uskomaan häneen ja kestäämään loppuun saakka, mikä on iankaikkinen elämä.
5. Ja ne puhuvat jyrkästi syntiä vastaan, selkeän totuuden mukaisesti; sen tähden ei yksikään ihminen voi vihastua minun kirjoittamistani sanoista, ellei hän ole perkeleen hengestä.
6. Minä kerskaan selkeydestä; minä kerskaan totuudesta; minä kerskaan Jeesuksestani, sillä hän on lunastanut minun sieluni helvetistä.
7. Minä rakastan kansaani ja uskon vahvasti Kristukseen, että saan tavata monta sielua tahrattomana hänen tuomioistuimensa edessä.
8. Minä rakastan juutalaisia - minä sanon juutalaisia, koska ajattelen niitä, joista minä olen syntyisin.
9. Minä rakastan myös pakanoita. Mutta katso, yhdenkään puolesta heistä en voi toivoa, elleivät he tule sovitetuiksi Kristuksen kanssa ja mene ahtaasta portista sisälle ja vaella suoraa polkua, joka johtaa elämään, ja pysy tällä polulla koetusaikansa loppuun saakka.
10. Ja nyt, rakkaat veljeni, sekä juutalaiset ja kaikki maan ääret, kuulkaa nämä sanat ja uskokaa Kristukseen; ja ellette usko näihin sanoihin, uskokaa Kristukseen. Ja jos te uskotte Kristukseen, te uskotte näihin sanoihin, sillä ne ovat Kristuksen sanoja, ja hän on antanut ne minulle; ja ne opettavat kaikkia ihmisiä tekemään sitä, mikä hyvää on.
11. Ja elleivät ne ole Kristuksen sanoja, päätelkää itse - sillä Kristus on näyttävä teille voimalla ja suurella kirkkaudella, että ne ovat hänen sanansa, viimeisenä päivänä; ja te ja minä seisomme silmätysten hänen tuomioistuimensa edessä; ja te tulette tietämään, että hän on käskenyt minun kirjoittamaan kaiken tämän heikkoudestani huolimatta.
12. Ja minä rukoulen Isää Kristuksen nimessä, että monet meistä, elleivät kaikki, pelastuisivat tuona suurena ja viimeisenä päivänä hänen valtakuntaansa.

13. Ja nyt, rakkaat veljeni, kaikki te, jotka olette Israelin huonetta, ja kaikki te maan ääret, minä puhun teille kuin huutavan ääni maan tomusta: Jääkää hyvästi aina siihen saakka, kunnes tuo suuri päivä tulee.
14. Ja teille, jotka ette halua päästä osallisiksi Jumalan hyvyydestä ettekä pitää arvossa juutalaisten sanoja ettekä minunkaan sanojani ettekä niitä sanoja, jotka lähtevät Jumalan Karitsan suusta, katso, teille minä sanon ikuiset jäähyväiset, sillä nämä sanat tuomitsevat teidät viimeisenä päivänä.
15. Sillä se, mitä minä maan päällä sidon, esitetään teitä vastaan tuomioistuimen edessä; sillä näin Herra on käskennyt minun tehdä, ja minun täytyy totella. Amen.